De Nieuwsbode,

verschijnt op WOENSDAG van iedere week.
A. POTT, Uitgever.

Voorwaarden van Inteekening,

$ 2,00 per jaar, stiptelijk in *Vooruitbetaling.*

☞ Twee nommers voor den afloop van het abonnement krijgt de inteekenaar eene waarschuwing.— Die daaraan niet in tijds eenig gevolg geeft, wordt van de lijst geschrapt.

ADVERTENTIE-PRIJZEN.

Van 5 tot 10 regels, voor de eerste plaatsing $1. Voor 5 regels of minder 0.50. Voor elke volgende plaatsing 0.25. Geboorte-, Huwelijks- en Doodberigten, ieder 25 Cents.

Toezendingen franco.

NIEUWSBODE.

Orgaan der Nederlanders in Noord-Amerika.

10. JAARG. NO 51. SHEBOYGAN, WISCONSIN 25 JANUARIJ 1860. GEHEEL NO. 519.

The Nieuwsbode,

is published on WEDNESDAY of each week by
A. POTT, Proprietor.

ADVERTISING

at the usual rates.

Book and Job Printing,

in all its branches, in the Dutch, German and English languages, correctly and neatly executed at reasonable prices.

Nieuwstijdingen.

NEDERLAND.

ROTTERDAM den 21. December. Als een staaltje van den geest, waarmede sommige bewoners der hoofdstad thans bezield zijn, laten wij hier volgen een beroep op de ingezetenen dier stad, dat aldaar gisteren morgen is aangeplakt:

"INGEZETENEN VAN AMSTERDAM!

De Texelsche zeegaten verzanden.

Handel en scheepvaart hebben met steeds grootere moeijelijkheden te kampen en verkwijnen.

De werven staan ledig.

De verdienste is gering; de armoede groot.

Alle bronnen van bestaan wil men naar andere plaatsen overbrengen, en deze stad in het lot van Stavoren en Enkhuizen doen deelen.

De doorgraving van Holland op zijn smalst *alleen* kan de stad nog redden.

Onze ijverige en waardige Burgemeester, de leden van den Gemeenteraad, de kamer van koophandel, 1400 hoofden van handelshuizen en aanzienlijke ingezetenen, hebben herhaaldelijk en dringend de doorgraving gevraagd.

Niettegenstaande die *eenheid* durft men nog zeggen:

"Amsterdam weet niet wat het wil."

De Kamers zijn *ongunstig gestemd* en willen *niet* wat de stad kan redden.

Wend u dus daarheen, waar uwe klagten *gehoord* worden, waar uw toestand *bekend* is,—tot hem, in wien gij *vertrouwen* kunt hebben, tot onzen geliefden en geëerbiedigden Koning.

Sluit u aan, bij allen, die reeds zijn voorgegaan, toont *hun* aan, die verwarring en oneenigheid willen stichten, die uw verderf zoeken, dat er *eenheid* is in Amsterdam.

Teekent *allen*, zonder onderscheid van rang of stand het adres aan Z. M., waarbij de doorgraving van Holland op zijn smalst wordt gevraagd.

Aan ieder zal daartoe gelegenheid worden aangeboden.

Zijt eendragtig, het geldt het bestaan van de stad als koopstad, het geldt uw aller belang, het geldt het maken van Amsterdam tot de beste *zeehaven* van Europa; het geldt het welvaren of den ondergang van uw aller bedrijf.

Leve de Koning!"

Deze proclamatie, welke door de Amsterdamsche Courant is opgenomen, is ook aan het Algemeen Handelsblad ter plaatsing toegezonden, doch dit blad heeft gemeend het stuk niet te moeten plaatsen. Zulks vermeldende laat het daarop deze regels volgen, waaruit blijkt dat niet allen te Amsterdam door den denzelfden geest zijn bezield:

"Ofschoon wij warme voorstanders zijn van eene onderneming, die veel kan toebrengen om den kwijnenden toestand van Amsterdam te verbeteren, gelooven wij niet, dat deze zaak als het ware op de straat moet behandeld worden. Men trachte door bondige redenering de leden van de Tweede Kamer terug te brengen van het ongunstige gevoelen, daar zij dienaangaande voorloopig in de afdeelingen geuit hebben (waartoe reeds eene krachtige en welgelukte poging door *het comite ter bevordering van de doorgraving* is aangewend), maar men onthoude zich van onvoorzigtige handelingen, die hartstogten zouden kunnen opwekken, welke men later welligt te vergeefs zou wenschen tot bedaren te brengen. Buitendien, wat kan in den tegenwoordigen stand der zaak een adres aan den Koning baten? Het wetontwerp is bij de Tweede Kamer aanhangig en eene nadere tusschenkomst van den Koning is op dit oogenblik doelloos en naauwelijks denkbaar."

— Te Maastricht was den 18den veel drijfijs; drie bogen der Maasbrug digt. Te Grave heeft het ijs in de Maas zich den 18den des morgens ten 9½ ure vastgezet. De Nieuwe Maas te Brielle was den 18den met drijfijs overdekt. De stoomvaart gestaakt.

— De Minister van Finantiën heeft de heeren provinciale directeurs der directe belastingen, in- en uitgaande regten en accijnsen, uitgenoodigd, om de noodige bevelen aan de ambtenaren te geven, dat zij nimmer meer dan *twee* zegels in rekening mogen brengen bij het verzegelen van fusten wijn of gedistilleerd, welk ook het aantal zegels moge zijn, die zij overeenkomstig de resolutie van 1 November 1859 n.° 44 op de fusten moesten leggen.

— De Minister van Finantien heeft op eene hem onderworpen vraag te kennen gegeven, dat de gedrukte etiquettes, gedrukte rekeningen, wissel- en vrachtbrieven, declaratiën, cognossementen, aanplakbiljetten, catalogussen, prospectussen en dergelijken, voor zooveel de toepassing van het tarief aangaat, moeten worden gerangschikt onder *drukwerk en steenwerk*, en als zoodanig bij invoer moeten worden belast met *f* 10 per 100 pond, met inlichting, dat de vrijdom van regten bij de overeenkomst met België tot waarborg van den eigendom van wetenschappelijke en letterkundige werken, vervat in het Kon. besluit van 4 Maart 1859 (Staatsblad n.° 11) aan *boeken* toegekend, niet toepasselijk is op de artikelen bij renvooi van het tarief met den post *boeken* gelijk gesteld.

AMSTERDAM den 20 December. Bij het Provinciaal Geregtshof van Noordholland (voorzitter mr. *J. M. van Maanen*) werd gisteren de zaak behandeld van *Hendricus Swaus*, oud 42 jaren, geboren te Bergen in Noordbrabant, wonende te Amsterdam, van beroep landbouwer, beschuldigd van poging tot moord, welke poging door uiterlijk bedrijf gebleken en tevens tot een begin van uitvoering overgeslagen, niet dan door toevallige en van des daders wil onafhankelijke omstandigheden hare uitwerking heeft gemist, gepleegd op zijne huisvrouw *D. W. Westher*. Deze aanslag geschiedde op Zaturdag den 20 Augustus des avonds 8 ure, op de stoep van den winkel van den heeren *Rahlman & Co.*, op den Nieuwendijk aldaar, alwaar de gewonde als schoenmaakster werkzaam was. Het O. M. werd waargenomen door den advok.-generaal mr. *M. Schouwveld, P. Jsz*, terwijl mr. *L. J. H. Philips* den beschuldigde ambtshalve ter zijde stond. Het verhoor der getuigen, ten getale van ongeveer 20, in deze ingewikkelde zaak, is gisteren afgeloopen. De beschuldigde bleef ontkennen en gaf even als vroeger op, dat hij zijne vrouw wilde kussen en toen door eene porte monnaie, die in zijne hand was, haar onwillekeurig heeft gewond. Het blijkt evenwel dat de wond zoo diep en scherp was, dat zij op die wijze niet kan zijn aangebragt.

Voortzetting der zaak heden morgen ten 10 ure.

— Ll. Zaturdag heeft het fluiten eener stoomboot die het Noordhollandsche kanaal passeerde, het sein gegeven dat de draaibrug, bij de Friesche poort te Alkmaar, moest geopend worden. De brugwachter aan dat sein geen gehoor gevende, en de loods in den waan gebragt dat de brug geopend was, heeft de vaart voortgezet, waardoor een gedeelte van de brug ter lengte van ongeveer 2½ el, verbrijzeld werd, zoodat daaraan door onoplettendheid van den brugwachter merkelijke schaden is toegebragt.

— Men schrijft aan de Utretsche Courant: "Zoo ooit een vorstelijk persoon zich bemind heeft weten te maken, is het zeker *Z. K. H. Prins Frederik*, tijdens het kamp bij Zeist in Augustus jongstl. *ZH.* handelwijze was jegens ieder, zoo hoofd-officier als soldaat, ten allen tijde en in ieder opzigt, waarlijk vorstelijk, en geen enkel individu, in het kamp tegenwoordig, zal ooit vergeten de welgemeende hartelijkheid waarmede het: "Leve *Prins Frederik!*" werd uitgeroepen. *Z. H.* heeft zich met de armee verbroederd, want dagelijks spreken de in hunne garnizoenen teruggekeerden over de ontelbare blijken van hulpvaardigheid, gulheid en — vergun mij het woord te bezigen — fidéliteit van *Z. H.*, en niet zelden wordt het volle gemoed aldan lucht gegeven door den uitroep: Jongens! zoo'n chef als we eens vechten moesten! .....

"Als uitvloeisel van dien geest, ook bij de gekampeerd hebbende officieren, zal dezer dagen aan *Z. K. H.* een prachtig album worden aangeboden, inhoudende, behalve de gelitographiëerde naamlijst van de deelnemenden—dus van alle aldaar tegenwoordig geweest zijnde officieren — een aantal schetsen, meestal voorstellende stellingen der troepen in het kamp en eenige bijzondere voorvallen uit het kampleven. De bekwame hand, waaraan die teekeningen zijn toevertrouwd geworden, geeft zekerheid van eene onverbeterlijke uitvoering."

— Te Rijswijk prov. *Gelderland*, ziet men sedert eenigen dagen op de rivier in het struikgewas de schoonst gekleurde ijsvogeltjes en men wil dit aanmerken als een bewijs van een harden winter.

GRONINGEN den 21 December. Men schrijft ons uit *'s Hage*, dat de zaak der spoorwegen bij de Eerste Kamer minder gunstig staat dan voor een paar dagen, toen wij van denzelfden correspondent het berigt ontvingen, dat zich waarschijnlijk 22 leden voor het ontwerp zouden verklaren. Schoon naar de afdeelingen verzonden, vindt de zaak daar wederom vertraging, en nu is het niet meer waarschijnlijk, dat zoovele leden voor het ontwerp zullen stemmen, en schijnt men slechts op 18 stemmen te kunnen rekenen. Echter is de eindstemming van sommige leden nog niet bekend en de afloop nog zeer onzeker.

— Sedert verleden dingsdag den 14, toen hier nog 4 cholieralijders onder behandeling bleven, tot gisteren middag, zijn door de geneesheeren bij de commissie van choleraziekten aangegeven als bijgekomen 4, en zijn dus nu nog onder behandeling 3 personen.

— Op een geval na, heeft deze ziekte sinds den 30 November jl. in deze stad zich nergens geopenbaard dan in een zeker gedeelte er van, en daar nog wel in een' zeer kleinen omtrek; weshalve genoemde commissie, in overleg met de plaatselijke commissie van geneeskundig toevoorzigt, heden beproefd heeft de frischheid en zuiverheid van lucht in de aldaar staande woningen ook nog door andere middelen te bevorderen, dan zij tot dusver gedaan had, en welke elders gunstige resultaten opgeleverd schijnen te hebben.

— Te *Veendam* heeft een afschuwelijk voorval plaats gehad. Twee meisjes, een van negen en een van elf jaren, moesten des namiddags naar *de Ommelanderwijk*. Vooraan op die wijk liep een manspersoon met haar, al ondervragende, waar zij heen moesten en wat haar boodschap was; de kinderen beantwoordden alles, en zeiden hem in hare onschuld, dat zij gelden bij zich hadden. Bij de steenbakkerij gekomen, zeide hij tegen de meisjes, dat hij een naderen weg wist, of dat hij haar de steenbakkerij wilde laten zien, alwaar hij haar ook langs leidde. Achter de steenbakkerij gekomen, moet hij het oudste meisje op den grond geworpen en deerlijk mishandeld hebben, waarbij hij tevens tot daadzaken wilde overgaan. Echter bevreesd, dewijl de meisjes om hulp riepen, nam hij de vlugt, zonder dat men wist waarheen, waarvan 't mistig weder oorzaak was. Des anderen dags werd, nadat de vader van het meisje, welks onderkleederen zeer gehavend waren, aanklagt had gedaan, onderzoek ingesteld, en is de vermoedelijke dader te *Pekela*, alwaar hij thuis behoorde, gearresteerd, door den Rijks veldwachter naar *Veendam* gebragt en den volgenden dag naar *Winschoten* getransporteerd, alwaar hij reeds vaker zijn verblijf gehad heeft.

Wij hebben hier nog, zoo luidt een ander berigt, bij te voegen, dat, toen het de Rijks politie, SCHUURMAN, te *Zuidbroek*, en BRUINS te *Veendam*, gelukt was bovengenoemden persoon, W. S. genaamd, in handen te krijgen, hij dadelijk door het mishandelde meisje werd erkend, terwijl zij bitter begon te schreijen, toen zij hem zag. Vooraf had het arme kind den booswicht reeds eenig geld aangeboden, indien hij haar wilde loslaten, doch hij weigerde dit, en nam eerst de vlugt, toen hij volk hoorde naderen.

— Voor eenige dagen is aan de boerenplaats van R. J. v. D. BURG, te *Stedum*, een paard overleden in den zeldzaam hoogen ouderdom van dertig jaar, zijnde het voorjaar van 1829 ook op de zelfde plaats geboren. Tot aan zijn 25ste jaar is het als chaispaard gebruikt, terwijl het tot aan zijn dood het landwerk mede verigtte.

DUITSCHLAND.

Volgens allezins geloofwaardige berigten uit Rome hebben de kardinalen, die sedert eenigen tijd dikwerf vergaderen, nu eene week geleden op het Vatikaan eene vergadering gehouden, welke tot diep in den nacht duurde, en de nieuwsgierigheid des publieks werd daardoor gaande gemaakt. Men meende te weten, dat de kardinalen *Patrizi, Ferretti, della Genga, Mattei, Santucci, di Pietro* en *Antonelli*, welke thans de meest vertrouwde raadgevers van den Heiligen Stoel schijnen te zijn, aldaar tegenwoordig waren, en dat er overwogen was, welke houding in zake der benoeming van den heer *Buoncompagni* tot onder regent der Midden Italiaansche landen aangenomen diende te worden.

Dat het publiek niet mis geraden heeft schijnt te blijken uit het feit, dat den 7 dezer namens het pauselijke Gouvernement eene nota, waarin tegen die benoeming geprotesteerd werd, aan alle leden van het corps diplomatique behandigd is. In dat stuk werd het sardinische Gouvernement berispt, omdat het in de Romagna de burgerlijke ambtenaren en het leger trouw aan koning *Victor Emanuel* had laten zweren, omdat die Monarch zich er met den titel van Koning liet bestempelen, omdat hij troepen derwaarts had gezonden, in zijnen naam regt liet spreken, de grensttolliniën veranderd, wetten van eene tegen de verordeningen en belangen der kerk strijdige strekking uitgevaardigd, de benoeming van eenen regent afgekondigd, en, nog verder gaande, eenen stedehouder van dien regent aangesteld had. Verder protesteerde de secretaris van staat van Zijne Heiligheid tegen al de bedoelde handelingen, jeder Gouvernement uitnoodigende deszelfs invloed aan te wenden, om te beletten, dat die wanorde en dat aan den Souverein van den Kerkelijken Staat gepleegde onregt onder de gedane zaken, waarop niet terug te komen is, gebragt worden en de kracht eener feitelijke beslissing verkrijgen.

Naar luidt van het te Brussel verschijnende russisch-gezinde dagblad *le Nord* is er thans sprake van drie middelen tot oplossing van het italiaansche vraagstuk. Het eerste, *de inlijving der Hertogdommen in Sardinie*, zou, al vond het bijval bij de meerderheid, ten stelligste door Frankrijk worden afgewezen. Het tweede, *het herstel der vorige Souvereinen*, is ondenkbaar, bij den tegenstand der Italianen. Alsnu blijft nog over het derde middel, *de vestiging van een koningrijk van Midden Italie*, waartoe men ten laatste wel zal moeten besluiten. Maar de vraag rijst, wie het hoofd van den nieuwen Staat zal zijn, en zal het te bezien staan of de Mogendheden het dienaangaande eens zullen kunnen worden.

Volgens een berigt uit Turijn, is de heer *de Cavour* definitif benoemd tot eersten en de heer *Desambrois* tot tweeden gevolmagtigde van Sardinië op het congres.

Overigens schijnt er nog niets zekers bepaald te zijn, omtrent de benoemingen der afgevaardigden op het congres.

Meer en meer wint echter het gerucht veld, dat de groote Mogendheden afgezien hebben van het voornemen, om zich op het congres door hare ministers van buitenlandschen zaken te laten vertegenwoordigen en het voornemen van Engeland zullen volgen. Rusland zou daartoe het voorstel gedaan hebben. Men leidt daaruit af, dat de bijeenkomst van het congres, die op den 5 Januarij bepaald was, dientengevolge weder eene vertraging zou ondervinden. Volgens de *Dresden, Ztg.* echter zouden allen de Mogendheden, die deel aan den oorlog genomen hebben, door hare ministers van buitenlandsche zaken vertegenwoordigd worden, terwijl de overigen zouden kunnen zenden, wie zij verkiezen.

FRANKRIJK.

PARIJS den 13 December. Het door Frankrijk gedane en door andere Mogendheden ondersteunde aanzoek om magtiging voor de onderneming der kanalisatie van Suez is door de Porte, volgens berigt uit Konstantinopel van den 7 dezer, beantwoord met eene uitnoodiging aan die Mogendheden, om zich daaromtrent met Engeland te verstaan. Vooraf moet er in den Turkschen ministerraad eene levendige discussie gevoerd zijn, waarbij de minister van buitenlandsche zaken zeide, door eene aan den Engelschen gezant gedane belofte gebonden te zijn, om de magtiging tot doorgraving der landengte van Suez te weigeren, en de grootvisier antwoordde dat hij zoodanige beloften niet verbindend voor des Sultans gouvernement achtte.

Van den 14den. Alhier is een eigenhandig schrijven van den Paus aan de keizer *Napoleon* aangekomen. Het zal, zegt men, overmorgen door den pauselijken nuntius aan Z. Maj. worden overhandigd. Men vermoedt, dat dit schrijven de tegenwoordige gesteldheid der Romagna betreft en van invloed op de besluiten van het eerlang zamenkomende congres of althans op de houding van Frankrijk zou kunnen zijn.

— Ten aanzien van het berigt van *Garibaldi's* huwelijk schijnt er eene misvatting te hebben plaats gehad. Althans volgens eene nadere lezing moet niet *Garibaldi* zelf, maar zijn zoon eene echtverbindtenis hebben aangegaan.

Van den 14den. De *Moniteur* meldt, dat de toestand van prins *Jerome Napoleon*, den oom des Keizers, gewezen Koning van Westphalen, welke sedert eenigen tijd merkelijk verbeterd was, op nieuw aanleiding tot ernstige bezorgdheid geeft. De Keizer en de Keizerin hebben hunnen oom gisteren namidag bezocht. Dien avond werd het volgende bulletin uitgegeven: „Prins *Jerome Napoleon* is op nieuw door eene longontsteking aangetast; zijn toestand is zeer bedenkelijk."

Van den 16den. Aan het ministerie van marine is berekend, dat door de uitbreiding van onze expeditie naar China Frankrijk in Mei niet minder dan 100 schepen van allerlei soort in de wateren van China zal vereenigd hebben.

De *Pays* bevat een niet onbelangrijk overzigt omtrent het geen door de britische regering ten opzigte der expeditie naar China wordt gedaan waruit duidelijk genoeg blijkt, dat zij in deze zaak niet minder ijver aan den dag legt dan het fransche gouvernement.

— Men verneemt, dat er weder iets is gevonden om de bewerking met chloroform te vervangen. De beroemde fransche heelkundige *Velpeau* heeft, in de academie de médecine, mededeeling gedaan van eene ontdekking van Dr. *Broka*. Dit middel, om iemand binnen korten tijd bewusteloos en gevoelloos te maken, bestaat eenvoudig daarin, om hem op een lichtgevend, stralen afwerpend ligchaam, dat op 15 duim afstands van de oogen wordt gehouden, te doen staren. De heer *Broka* heeft op vele personen, die door deze ontdekking bewusteloos waren gemaakt, belangrijke operatiën gedaan. Op voorstel van den heer *Velpeau* is besloten, proeven hieromtrent te nemen.

— Op den 22 September jl. zijn, te Jeddo, de hoofdstad van Japan, de ratificatiën uitgewisseld van het op den 9 October 1858 tusschen Frankrijk en Japan gesloten traktaat. Bij die gelegenheid heeft de heer *Duchesne de Bellecour*, de fransche consul generaal, zich, te paard gezeten, begeven naar het ministerie van buitenlandsche zaken, vergezeld door 8??, kommandant en het korps officieren van de stoomkorvet *Duchayla*. Na een togt van twee uren door de zeer uitgebreide en volkrijke hoofstad is de stoet het officiële gedeelte derzelven binnengetrokken, welk gedeelte eene vesting is, waarin gewoonlijk slechts de Vorsten en de leden van het japansche hof worden toegelaten. De fransche consul is bij den derden inwendigen wal door de inwoners plegtsatig ontvangen.

De zitting, in welke de ratificatiën zijn uitgewisseld, heeft twee uren geduurd. Als tolk is de abt *Girard*, de tijdelijke vacaris der japansche apostolische missie. Na de uitwisseling der ratificatiën is de fransche driekleurige vlag voor het eerst ontrold van de woning van den franschen vertegenwoordiger, gelegen op eene hoogte, van welke men de golf van Jeddo overziet. De fransche vlag is begroet geworden door saluts uit het geschut van de engelsche korvet *Highflyer* en van het russische fregat *Askold*.

— Het *Journal de Constantinople*, een half-officieel blad, zegt in zijn jongst ontvangen nommer: "Het gouvernement des Sultans heeft eene reliquie van hooge waarde voor de mohamedaansche godsdienst in bezit gekregen. Het is een eigenhandig schrijven van den propheet Mohammed aan de stamhoofden van Egypte, strekkende om de kopten of christelijke bevolking van dat land tot omhelzing van den Islam uit te noodigen. De heer *Belin*, welke in de oostersche oorlog eerste tolk van het fransche leger was, heeft, in een den 10den Maart 1852 aan het Instituut van Frankrijk uitgebragt rapport, de echtheid van dat oude perkament aangewezen en lof toegebragt aan den beroemden kenner der oostersche letterkunde, den heer *Barthelemy*, aan wien men de ontdekking van dat merkwaardige stuk te danken heeft.

"De bezitters dier kostelijke reliquie, welke haar hebben afgestaan, zijn door het gouvernement daarvoor ruim beloond."

— Eenigen tijd geleden spraken de dagbladen van Bordeaux van het verdwijnen van een kind en opperden het vermoeden dat het op soortgelijke wijze als dat van den heer *Hue* te Parijs gestolen was. Dit ruim vierjarig knaapje is nu in eene gracht verdronken gevonden, waarin het denkelijk al spelende geraakt is. De kaartlegster die vroeger aan de ouders, had aangeboden hen, tegen behoorlijke betaling, den dief van hun kind in een spiegel te doen zien, is in hechtenis genomen.

ENGELAND.

LONDEN den 16 December. Men zegt, dat lord *Russell* als minister van buitenlandsche zaken wil aftreden, omdat hij in verschil zou wezen met lord *Palmerston*. Welke de reden is, wordt niet opgegeven, maar men weet, dat beide staatslieden het op verschillende punten oneens zijn. Eerst over de Suez kwestie, aangezien lord *Russell* niet zoozeer tegen de doorgraving gestemd is; ten tweede over de verhouding tegenover Frankrijk. *Russell* minder stellig Napoleons gezind is dan zijn oudere ambtgenoot; ten derde over het italiaansche vraagstuk, waarin lord *Russell* minder wil toegeven aan de wenschen van Frankrijk en Oostenrijk en meer onbewimpeld de belangen der Italianen wil ter harte nemen. Het is de oude, bekende waarheid: lord *Palmerston* is een der hoofden der liberale partij, maar in zijn hart is hij tevens bondsman. Dit springt ook in 't oog bij de binnenlandsche aangelegenheden, zoodat de grijze *Pam*, zooals het volk hem noemt, ook wel niet zoover als zijn ambtgenoot in de reformzaak zou willen gaan.

Een ministeriële krisis zou op dit oogenblik in Engeland zeer te onpas komen. Reeds wordt er de bijeenkomst van 't congres door vertraagd; bovenal is het van belang te weten, wat de oorzaak zij der gerezen bezwaren. Zoo lord *Russell* aftreedt, zal het ministerie stellig zeer verzwakt worden, en vreezen wij, dat daarenboven de zaak der Italianen ook eene schrede achterwaarts zal doen, en dat de italiaansche staten in hunne verwachting op het voldoen aan hunne wenschen eene krachtige steun zouden verliezen. Velen gelooven dan ook nog geenszins aan het aftreden van lord *Russell*.

LONDEN 19 December. Heden nacht tusschen twaalf en een ure ontdekte men in de oude parochiekerk in Bethelgreen alhier brand, denkelijk door het te heet stoken der kagchels op den vooraf gegananen Zondag ontstaan. In weerwil van alle pogingen tot blussching is dat kerkgebouw geheel in de asch gelegd, zoodat ten vijf ure niets dan de muren was overgebleven. De schade wordt op £10,000 begroot.

(Ingezonden.)

Verleden Dingsdag, de 10 dezer, was voor de Dutch Reformed Church in Milwaukee een hoogst gewigtige dag. Na eene worsteling van bijna twee jaren tusschen de Opzieners (Leeraar, Ouderlingen en Diakenen,) aan de eene, en vele Leden dier Gemeente, aan de andere zijde, scheen het thans tot eenen beslissenden uitslag te zullen komen.

De hoofdoorzaken van de geweldige botsing tusschen de genoemde partijen dienen in het kort te worden vermeld. Ze zijn:

1. Groote verwarring in het bestuur der finantien, waardoor eenige honderd dollars verdonkerd zijn geworden;

2. Schandelijk verzuim der opzieners in de armen verzorging, en

3. het hardnekkige verzet der Opzieners tegen de billijke eischen der Gemeente, om door aanstelling van eenen geschikten onderwijzer, verbetering te brengen in het onvoldoende en hoogst gebrekkig onderwijs aan de kinderen der Gemeente.

Deze drie hoofd oorzaken, en vereeniging met andere van minder gewigt, hebben een strijd doen ontstaan, die gevoerd is met eene verbittering, die men eerder zou zoeken onder een heidensch volk in Afrika, dan onder de belijders van de leer der liefde in het over-godsdienstige Amerika. Twee zaken verdienen in dien strijd bijzondere opmerking; n. l. het hardnekkig weigeren der opzieners om, in weerwil van de overtuigendste bewijzen hunner ontrouwe en onwaardige ambtsbediening, hunnen post vrijwillig neder te leggen, en het onverklaarbaar ijveren van den Leeraar, om zijne onwaardige Mede Opzieners in hunne bediening te handhaven, redenen die vele sluimerenden tot nadenken en tot verwondering vermoedens hebben geleid.

Het is algemeen bekend, hoe in het afgeloopen jaar, na schijnbare toegeving van de thans fungerende Opzieners, een nieuwe kerkenraad langs den wettigen weg gekozen is, en hoe deze door de Gemeente zelve gedane keuze, op de willekeurigste en onwettigste wijze, door den Kerkeraad is verworpen en vernietigd, hoe sommigen der Gemeente-Leden, door den gevreesden pauselijken banvloek tot onderwerping en tot zwijgen zijn gebragt; maar het is ook genoegzaam bekend in welk eenen beklagenswaardigen toestand de Gemeente thans verkeert, hoe de geest der liefde bij haar is uitgebluscht, en Gods zegen voor haar in vloek is verkeerd, en dat alleen, door de willekeurige handelingen harer opzieners, die stelselmatig hebben medegewerkt, om de Gemeente te verbrokkelen, en haar welzijn aan hun eigenbelang en hunne eigenliefde hebben opgeofferd.

Intusschen hebben de Leden der Oppositie hulp bij hooger gezag gezocht, en de uitslag daarvan is geweest, dat de verstokte Opzieners-harten, na lang kneden en herkneden, eindelijk week geworden zijn als was, en daarom noemde ik den dag van verleden Dingsdag den 10 dezer, een hoogst gewigtige dag, dewijl op dien dag de benoeming van nieuwe Gemeente-Opzieners zou plaats hebben. De Leeraar in het gevoel van het gewigtig werk, dat er als dan stond verrigt te worden, noodigde Zijne Gemeente dringend uit tot vasten en bidden — en er is gevast en gebeden, den ganschen langen kouden winterdag — en des avonds kwam de gemeente te zamen, vol hoop dat haar eindelijk regt zou wedervaren, en zij mannen zou kunnen kiezen, die der Gemeente niet langer tot schande en oneer zouden verstrekken; maar zjet, — één ding had zij weder over het hoofd gezien n.l. de slangen — arglistigheid harer Opzieners, die beter zou passen in een grijsgeworden diplomaat, dan in eenvoudige Opzieners over Christus kerk.

Onnoozele Gemeente! Zij kon niet bevroeden dat zij, die den ganschen dag het hoofd hadden gebogen in den gebede, des avonds reeds tot haar schade komen met een woord van misleiding.

En toch is het gebeurd. Leeraar en kerkeraad wisten n.l. der Gemeente diets te maken, dat het sedert oude tijden in de kerk gebruikelijk was, dat wilde iemand tot Opziener der Gemeente beroepen worden, hij ten minste twee derde van de stemmen der aanwezig zijnde Leden op zich moest vereenigen, en de Oppositie was weder links genoeg om toetestemmen dat dit ook dezen avond zou plaats hebben. De uitslag der stemming was nu gemakkelijk te gissen. Dewijl de beide partijen, met een klein verschil, elk de helft der Leden uitmaken, konden alzoo alleen die Leden worden verkozen, die het vertrouwen der beide partijen genieten, en zulker getal is te gering om een' geheelen kerkeraad zamen te stellen.

Men kon dus tot geen voldoend aantal stemmen geraken en dat is het juist, waar de Conservatieven het brengen wilden; daar het slechts hun doel is, alles op de lange baan te schuiven. Na een stemmen en herstemmen van vijf uren, had men het des middernachts zoover gebragt dat tot ouderling herkozen was broeder Janssen, en tot diaken broeder Hesselink. De overige stemmen waren verdeeld over 17 personen tot ouderlingen en 42 tot diakenen. Waarlijk een sprekend bewijs van eensgezindheid. Het Congress zal eer een Spreker hebben, dan de Dutch Reformed Church in Milwaukee een opzieners personeel. Dat weten de sluwe vossen, Leeraar, Ouderlingen en Diakenen wel, en ze zullen nu om de vier weken vergaderingen en vasten en bededagen uitschrijven, en de gemeente laten stemmen en herstemmen, dat er de duurte van in het papier komt, en met een behoorlijk vertoon van schijnheiligheid hunne voorgestoelten in de Synagoge telken Sabbathdage in bezit nemen, en de oppositie mannen in hun vuistje uitlagchen dat ze zoo blindelings zich in de hun gelegde strikken laten vangen.

Welaan dan, ongelukkige opposanten maakt u sterk tot over vier weken, maar bereidt u tot eene nieuwe nederlaag; want dat noodlottige ⅔ zal weder in de stemzaal rondspoken, en niet vóór dat Ge dien nieuwen boozen geest bezworen hebt, zult Ge kunnen juichen over den ondergang van dezulken, waarover de Heer zelf zulk een geducht wee uitspreekt in Matth. 23.

JUSTUS.

MILWAUKEE, Jan. 14 1860.

Verdienen de Homoiopatische Geneesinrigtingen hier ter stede te worden opgerigt?

Uit de Rotterdamsche Courant.

Op deze vraag zeggen de drie homoiopatische Doctoren *ja*, want zij zijn overtuigd, dat hunne geneeswijze boven iedere andere de voorkeur verdient. De acht overige onderteekenaars der circulaire, die dezer dagen bij de ingezetenen is rondgezonden, bevestigen haar eveneens als vrienden der menschheid en als voorstanders van vrije ontwikkeling en vooruitgang. Het beginsel, waaruit die heeren handelen, verdient dus volkomen goedkeuring. Minder zeker is het of de bereiking van hun doel wenschelijk is. Is inderdaad de homoiopathische geneeswijze het gevolg eener verlichte denkwijze? Het moge waar zijn, maar toch is het niet te ontkennen, dat hare ontwikkeling en haar vooruitgang gering zijn. Hare voorstanders, de reden daarvan niet bij haar zelve zoekende, verklaren dat verschijnsel uit de verdrukking, die zij meenen te ondergaan, omdat men hunne theorien niet aanneemt en zij om die reden geen officieel orgaan hebben. Is het nu onder deze omstandigheden geraden, eene geneeswijze, die eene dwaling geacht wordt, op arme zieken toe te passen?

Zij die zich van de deugdelijkheid der homoiopathische geneeswijze overtuigd houden, mogen met regt de bedoelde geneesinrigtingen, eene dringende behoefte noemen, niemand anders zal dat gevoelen deelen.

Wie wenscht inrigtingen open te stellen waar het lot van arme lijders verzacht wordt op eene wijze, die men niet vertrouwt? Maar, volgens de circulaire moet eene mededinging bevorderd worden tusschen de geneesheeren der oude school, zoo als zij wordt genoemd, en de beoefenaars der homoiopathische geneeswijze. Die mededinging ook op wetenschappelijk gebied zoo gevoerd, zal uitspraak moeten doen. En die mededinging, opengesteld voor wetenschappelijke stelsels, zal de waarheid aan het licht moeten brengen. De beoefenaars der geneeskundige wetenschap hebben de homoiopathische geneeswijze reeds verworpen; die is reeds bezweken bij de concurrentie. De verstandige geneesheer dus, die deze geneeswijze niet voor arme zieken verlangt, velt daardoor zijn vonnis niet, maar integendeel is de verdediging der homoiopathische geneeswijze uitterst zwak, wanneer hare voorstanders, door de beoefenaars der wetenschap in het ongelijk gesteld, thans het bewijs dat hunne geneeswijze vertrouwen verdient hieraan willen ontleenen, dat zij eene menigte der minst ontwikkelde menschen behandelen, die, door hunne menschlievendheid daartoe in de gelegenheid gesteld, gaarne gratis den *wonderdoctor* raadplegen.

Berust de homoiopathische geneeswijze op een stelsel, dat door de proeven nemende menigte en niet door wetenschappelijke gronden kan gehandhaafd worden? Zij die geene voorstanders zijn der homoiopathie, aarzelen niet die vraag te bevestigen. „Zij wenschen dan ook niet, dat de bedoelde geneesinrigtingen ontstaan; zij worden tot medewerking aangezocht, maar zullen zich verschoonen, omdat het aangeprezen wetenschappelijk (!) stelsel, dat evenmin als eenig ander door staathuishoudkundige regels moet beheerscht kunnen worden, zich niet door zijne eigene waarde heeft kunnen staande houden.

ALBANY den 12den Januarij 1860.

MIJNHEER!

Gelief S. V. P. nevensgaand berigt te plaatsen, in UEd. blad.

Noodzakelijk teregtwijzend antwoord van J.W., inzender in de Nieuwsbode van een kerkelijk berigt, betreffende de oprigting eener gemeente onder de Hollanders, aan den heere W. C. Wust, te Rochester, of UEd's critiek daarover, geplaatst in dat zelfde blad van 28 December 1859.

Mijnheer! Ik wil geenszins den strijd met u aanbinden of dit terrein. Ik heb bij ondervinding geleerd, dat ontroerde en verbitterde gemoederen, daar door niet tot rust en kalmte komen, en dat het verre weg het verstandigste is te zwijgen, in plaats van, nieuw voedsel te geven, aan een twistvuur, en het "wee" te ontgaan, dat er uitgesproken is over dengenen, door wien de ergenis komt.

Hoe prikkelbaar is toch menig menschelijk hart! Op eene allereenvoudigste wijze stelde ik een berigt op; dat de Holl. vrienden alhier bevestigd waren tot eene Gemeente dat Ds. Donner van Nederland door hen als Leeraar was geroepen, en het te wenschen ware voor het welzijn der Gemeente, dat ZEerw. aan die roeping gehoor gaf, als reden daarvoor opgevende, dat Ds. Donner eene goede getuigenis had van degenen, die buiten zijn, enz.

Ik heb met een enkel woord gezegd, iets dat alle de Hollandsche Vrienden te Albanij weten en velen daarbuiten, die met hen bekend zijn, dat het te verwonderen was, dat niets bestendig onmogelijk scheen tot hier toe, dan hetgeen nu was geschied, t. n. de oprigting eener Gemeente en heb de schuld daarvan gelijkmatig verdeeld, tusschen de leden, en de Leeraren die hier werkzaam waren, en heb dit artikel besloten met eene eenigzins profetische gedachte.

Ik had waarlijk niet kunnen vermoeden, Mijnheer *Wust*, dat dit eenvoudig berigt zoo veel ontroering zou veroorzaken, en indien zulks door mij was vermoed, dan had ik het veeleer verwacht van dat gedeelte der Holl. Vrienden, die niet met ons op kerkelijk terrein vereenigd zijn, en op welke met een enkel woord in het berigt is gedoeld. Waarheid is het evenwel, dat voor zoo verre mij bekend is, slechts een enkele, maar die bekend Staat voor een woelziek, en zeer onwetend manneke zich schrikkelijk boos heeft gemaakt na de lezing van mijn berigt.

Hoe verwonderd was ik toch ik daarna uw berigt las, en zag dat ik mij zoo zwaar aan u bezondigd had. Allerverschrikkelijkst is dan ook de straf, waarmede gij mij kastijdt. Gij noemt mij, "onteerder," weet gij wel, dat als die beschuldiging waarheid bevat, zij mij volgens de menschelijke wet blootstelt aan de verachting mijner medeburgers, en ik volgens de Goddelijke wet uitgesloten word van het Koningrijk der Hemelen. Ik gevoel het, ik moet trachten u te doen bedaren, en u met zachtmoedigheid te regt wijzen. Gij kunt onmogelijk onteerd zijn, en ik verklaar u, dat ik, bij het schrijven, aan u niet eens heb gedacht. Al de Holl. Vrienden hier ter stede (en willigt allen daar buiten) stemmen dan ook als één eenig man hierin overeen, dat zij zich niet kunnen begrijpen, hoe Ds. Wust zich deze zaak zoo kan aantrekken, dat hij zijn gemoed lucht geeft, in zulke bittere bewoordingen, en zulke averegtschegevolgtrekkingen daar uit afleidt. Met evenveel regt als gij, Ds. Wust, kunnen al de door u genoemde en niet genoemde predikanten het harnas aantrekken en J. W. aanvallen, om hem gezamentlijk te verpletteren. Want dit was van uwe zijde kennelijk alleen het doel. Het schijnt te blijken dat zucht tot oorlog en krijg voeren eene karaktertrek in u is, als wij u hooren preken van de vele batailles, en de vele wonden en lidteekens, daarin bekomen. Het is ook uit alles op te maken, dat gij vurig en driftig van geest zijt, waaruit dat zweeten verklaard moet worden, tijdens het prediken alhier. Nu gij waart de eenige niet: toch ter tijd teekende de thermometer bijna 100 gr.

Doch alles is zeer verschoonbaar in u, behalve het maken van onchristelijke gevolgtrekkingen, en het uitspreken van vermoedens en beschuldigingen, die zeer gewaagd zijn, en die gij allen te zamen nederploft op het hoofd van dien armen J. W. Het is u buiten allen twijfel bekend, wie die J. W. is, want gij zendt hem naar zijn eigen huis, waar hij behoort, om zijn eigen vet brokje op te eten: volgens die uitdrukking behoort hij tot de met geld en goederen gezegenden. Het is evenwel genoeg bekend, dat hoe wel al de Hollanders hier ter stede ruim hun dagelijksch brood hebben, er onder hen niet een zoodanig bovenregte is. Doch al was dit zoo, die beleediging is daarom ook zoo zwaar niet.

Maar met uw artikel voor mij, wil ik al de harde namen, die gij aan J. W. geeft, opnoemen. Gij noemt hem: onteerder, schandelijke beleediger, onchristelijke vuurwerper in den tempel, verguizer, onbestuurde in den Bijbel, duivelistige, vijand tegen de waarheid, Pharizeeuw, een die Dominetje wil spelen, hoedkain, vermetele partijzuchtige, advertentie schrijver, vergoode broodpredikers, iemand al achter den rug werper van oude schrijvers, uitventer en opdrijver van nieuwe voedsels. Meer scheldnamen zijn er bijna niet meer te bedenken. Gij hebt dunkt mij alleen hunnen bestaan met het woord "Duivel."—Onwillekeurig denk ik hier aan het woord wat de Heer in de schrift zegt, maar wie zijn broeder dwaas noemt, is strafbaar door het helsche vuur.

Mijn teregtwijzend woord aan Ds. Wust, heb ik te zamen in dit weinige; ik heb u in het minst heid niet bedoeld, en hoop aan gaande deze zaak geen enkel woord meer te zeggen of te schrijven.

Ik ben enz. J. W.

GOUVERNEURS BOODSCHAP.

Heeren van den Senaat en Assembly:

De moeijelijkheden en bezwaren, waaronder de Staat eenige jaren heeft gebukt gegaan, zijn te boven gekomen.

Het rapport van den Staats Schatmeester voor het fiscale jaar eindigende den 30 September,1859,wijst op dien tijd een restant aan in de Staats Schatkist, hetwelk tot het algemeene fonds behoort, van $11,205 11.

Tot op dien tijd, na de ontvangst in de Schatkist van de voorgaande Staatsbelasting, zijn alle vorderingen op het Algemeene Fonds op vertoon betaald. De Staat heeft geene vlottende schuld. Sedert den eersten October zijn ook alle wettige vorderingen ten laste des Staats op vertoon betaald, en op den eersten Januarij. 1860, bleef er in de schatkist over de tot het Algemeene Fonds behoorende som van $16 910 47, om de uitgaven te bestrijden, welke kunnen voorkomen.

Er is eene groote schuldvordering ten laste van den Staat gedaan door James Ross, Staats Drukker, die door den Secretaris van Staat geviseerd is, welker wettigheid en nauwkeurigheid door den Staats Schatmeester ontkend worden, en welke hij dus weigert te betalen.

De door den Secretaris van Staat geviseerde en gedurende het afgeloopen jaar aan den Staatsdrukker betaalde som, met inbegrip der in December, 1858, betaalde $145, is $33,341 97, al hetwelk op $2,205 na uit het Algemeene Fonds wordt gee acht.

Men gelooft dat de Staats Drukker eene groote som eischt, voor door hem als zoodanige drukker gedane diensten, boven hetgeen waartoe hij door zijn Contract geregtigd is. Het contract en de wet moesten nauwkeurig onderzocht worden, en dewijl er een wettig contract tusschen Ross en den Staat bestaat, moesten beide partijen er stipt aan worden gehouden.

De gezamentlijke ontvangsten in het Algemeene Fonds gedurende het gewone jaar, eindigende den 31 Dec., '59, waren $534,051 28.

Gezamentlijke uitgaven in den zelfden tijd $290.522 96.

Van het uitgegeven bedrag was de som van $176.875 65 voor liefdadige Instellingen, de Kapitoolvergrooting en de Staatsgevangenis.

En de som van $121,768 85 voor verschillende doeleinden, onder appropriatien, gecertificeerde rekeningen, enz., die tot vroeger dan 1 Januarij, 1859 behooren.

Deze som, te weten: $301,644 50, van de gezamentlijke uitgaven, gelijk hierboven is opgegeven, aftrekkende, bevinden wij dat de uitgaven, die door het Staats-Gouvernement behoorden gedragen te worden, $188.836 46 geweest zijn.

De Secretaris van Staat beraamt omstandig de uitgaven, die uit het Algemeene Fonds van de Staats Schatkist voor het loopende jaar moeten bestreden worden, waardoor elke post daarvan wordt aangetoond, en onderscheid gemaakt tusschen die waarin door voortdurende appropriatien voorzien is, en dezulken welke in de tegenwoordige zitting der Legislatuur appropriatien vereischen; en ook de bronnen aangewezen worden, aanwendbaar om zoodanige uitgaven te bestrijden.

Aannemende dat de begrooting der uitgaven en hulpbronnen des Staats, gelijk die door den Secretaris is overgelegd, naauwkeurig is, zal het debet van het tegenwoordige fiscale jaar elf honderd dollars en vijftig cents zijn. Doch de Secretaris schat als gedeelte der uitgaven, eene appropriatie van $45,000 aan de Staatsgevangenis, die in de tegenwoordige zitting moet gedaan worden, terwijl de vereischte som $25,000 niet te boven gaat. Hij schat ook het drukken voor deze Legislatuur in de engelsche en vreemde talen op $45.000, terwijl deze som $25.000 niet moest te boven gaan. Als de belastingen voor 1859 prompt in de Staats Schatkist betaald worden, en er wordt door de Legislatuur eene verstandige zuinigheid gebruikt, kunnen alle schuldvorderingen ten laste der schatkist prompt voldaan worden, en men gelooft dat er een surplus van duizenden dollars ten einde van het fiscale jaar in de schatkist zullen overblijven. Daar er geene oude verschuldigdheden boven den Staat hangen, waarover de schatkist thans aansprakelijk is; gelooft men dat eene Staatsbelasting van dezelfde grootte, als die waartoe door de laatste Legislatuur gemagtigd is, ruim genoeg zal zijn, om al de behoeften van den Staat, voor het jaar dat met 30 Sept, 1860 eindigt, te bestrijden.

Op den 30 September l.l. was er door Counties op Staatsbelasting van verleden jaar schuldig $66,494 14, dat sedert is betaald.

Het is eene reden van gelukwensching, dat de finantien van den Staat in zulk eenen gezonden toestand zijn. In tegendeel van de meeste nieuwe Staten, heeft Wisconsin voor zijne publieke verbeteringen betaald, zoo als de oprigting van gevangenissen en liefdadige gestichten, zonder eene blijvende Staatsschuld voor dergelijke doeleinden te scheppen. De uitgaven van ons Staatsgouvernement, en het bedrag van onze Staatsbelastingen, die verleden jaar opgelegd en geind zijn, zoo wel als het bedrag, dat voor het aanstaande jaar geeischt wordt, zijn minder dan die van eenigen noordwestelijken Staat buiten Nieuw Engeland, met eene enkele uitzondering.

Het is in het vervolg het ware rigtsnoer van den Staat, gelijk het in het verledene zou geweest zijn, "te betalen zoo als het valt." Er moesten milde appropriatien voor alle nuttige en noodzakelijke doeleinden gedaan worden; terwijl voorzigtigheid in den eisch, en zuinigheid in de uitgaven van de geapproprieerde giften, het gouvernement van Staat zullen in staat stellen, om zachtjes voort te gaan, met eenen graad van onafhankelijkheid, die geheel aan andere nieuwe Staten onbekend is.

SCHOOL FONDS.

Het schoolfonds bedroeg den 1 Oct. l.l.	$3.001.297 30
Dat aan interest tegen 7 per cent geeft.	210.090 81
Afgetrokken interest op 25 per cent van Swamp land, geapproprieerd aan de Normale scholen.	17,302 47
En daarbij gevoegd som van de 25 per cent van het Swamp Land Fonds inkomen en het School Fonds inkomen voorhanden, in alles bedragende	52 484 07
Geeft de som van in Maart aanstaande te approprieren school-Fonds inkomen.	245,272 41

UNIVERSITEITS FONDS.

Het Universiteitsfonds bedroeg op den 1 Oct. l.l. $300,725 22, waarop de jaarlijksche interest a 7 per cent is	$21,050 76
Voeg hierbij het restant in de schatkist	501 04
Geeft inkomen van de Universiteit voor het jaar	21,551 80

SWAMP LAND FONDS.

Het Swamp Land Fonds bedroeg op den 1 Oct. l.l.	$988.712 88
Waarop de interest à 6 per cent is	69,209 90

Deze som is door de wet verdeelt als volgt:

Aan het School Fonds, 25 per cent	$17.302 48
Normale School Fonds, 25 per cent	17,302 48
Droogmakings Fonds, 50 per cent	34,604 95

De laatste som wordt jaarlijks uitgedeeld aan de verschillende Counties in den Staat, in evenredigheid tot de uit de verkoopingen van landerijen in zoodanige Counties ontvangene som. Met inbegrip van een restant in de schatkist ten bate van dit fonds, zal de in het tegenwoordige jaar te approprieren som ongeveer $58,000 zijn.

Met inbegrip des restants ten bate van het Normale School Fonds in de schatkist, zal de dit jaar aan de Academien en Collegien des Staats te approprieren som ongeveer $26,000 zijn.

SCHATTING EN BELASTING.

Uit het rapport van de Staats Board van Equalisatie, bestaande uit den Senaat, voor het eerst vergaderd onder de nieuwe belastingswet, in Sept. l.l., blijkt dat het getal acres verleden jaar in den Staat belast land 17,411,418 was. De gemiddelde waarde als gelijk gemaakt, was $6 78 per acre. De gezamentlijke waarde van landerijen, als gelijk gemaakt, was $118.176.829

De gezamentlijke waarde van lotten als gelijk gemaakt	36.833 511
De gezamentlijke waarde van roerende goederen	13,607 893
Geheele gezamentlijke waarde van eigendom als gelijk gemaakt	$168,620,233

Eene vergelijking met dezelfde posten der belasting van '58 spreekt beslissend ten gunste der goede uitwerkselen der nieuwe wet, daar zij eene vergroote opgaaf en waarde van eigendom in 1859 aantoont, als belast, van $82,519,680, en als gelijk gemaakt van $98,702,218.

De ware regel in het opleggen en innen van belastingen is te maken, dat de eigendom van den Staat de belastingen van den Staat betaalt. Als alle eigendom, vaste en roerende, belast wordt, naar eene eerlijke waarde in contant geld, dan zijn de lasten der gouvernements uitgaven gelijkelijk en eerlijk verdeeld. De eigendom van elk een wordt door de wet beschermd, en elk een moest genoodzaakt worden om te betalen, ten einde de uitgaven van den Staat te bestrijden, overeenkomstig hetgeen hij heeft. Het is mooijelijk te begrijpen, waarom er eenig onderscheid zou worden gemaakt in de belasting van roerende en vaste goederen. Een tegenpost van schuld tegen belaste waarde kan even goed gemaakt worden op eene bezwaarde farm, als dat schulden van de waarde van personeele goederen worden afgetrokken. Deze vraag van belasten en het heffen en innen van belastingen beveelt zich uwer zorgvuldige overweging aan. Behalve het gebrek in de wet, dat onder de bovengemelde onderscheiding voortvloeit, is onze tegenwoordige wet gebrekkig in de details en machinerie. Zij eischt vereenvoudiging en volmaking.

De geheele belasting verleden jaar voor Staatsdoeleinden geheven, met inbegrip der som om Staatsschuld te bestrijden, en voor townships bibliotheken, was 1 4/10 mills per cent, op den dollar der geschatte waarde, hetgeen te samen de som, van $234,310 10 inkomsten oplevert. Dit is $200,000 minder dan het vorige jaar en minder dan eenig jaar van de zes verledene.

STATISTIEKEN.

De opgaven, welke de wet vereischt, dat door den Secretaris van Staat zullen gedaan worden van landbouw, fabriek en mineraal statistieken, zijn zeer onvolledig en toonen een onverschoonbaar verzuim aan in de beambten, die met den pligt belast zijn van deze opgaaf te doen. In zoo verre zij gedaan zijn, toonen zij aan, dat de waarde der voortbrengselen van nijverheid was $33,985,771, doende de Counties Grant, Kewaunee, La Crosse, Manitowoc, Milwaukee, Portage, en Wood geene opgaaf. Deze Counties behooren onder de gewigtigste in den Staat. Hetzelfde verzuim wordt gezien in andere bijzonderheden,

Het getal der opgegevene	doofstommen is			122
"	"	blinden	"	59
"	"	krankzinnigen		97
"	"	stompzinnigen		68

Negen en veertig Counties gaven geen berigt.—De wet, die eischt statistieken uit te leveren, is geheel onpassend en dient herzien te worden. Ambtenaren, die uit zorgeloosheid of met opzet in de vervulling van zoodanige pligten te kort komen, behooren streng gestraft te worden. Het is eene zaak van groot algemeen belang, dat er elk jaar berigten worden ingezonden van de teekenen van den toenemenden rijkdom en voorspoed des Staats. Men kan veilig besluiten, dat naauwelijks meer dan half de mineraal en landbouw voortbrengselen en gefabriceerde artikelen en manufacturen van den Staat door de gemaakte rapporten worden aangetoond. Van den uitgestrekten handel in gezaagd en ongezaagd hout van het Noorden en Noordwesten hebben wij slechts eene zeer onvolkomene kennis. De Legislatuur behoort voorzien te worden van al de daadzaken, die den rijkdom des Staats, en den ijver en ondernemingsgeest des volks aantoonen. Het zou nuttig zijn voor onze burgers in den Staat, en tot eer voor den Staat buiten denzelven. Het zou kapitalen hierheen lokken, voor eene blijvende belegging, waaruit veel grootere voordeelen zouden behaald worden, dan uit vreemde kapitalen, die tegen twaalf pCt geleend worden.

VRIJSCHOLEN.

Het getal der personen in de schooljaren—dat is, tusschen de vier en de twintig—gelijk voor 1859 is opgegeven, is 273,871.

De middelbare lengte van tijd, welke in de scholen onderwijs is gegeven, is eene halve maand. Geheel getal van schooldistricten in den Staat, 4,231.

Geschatte waarde van schoolhuis eigendom	$1,185,181
Het middelbare loon aan onderwijzers in de maand betaald, is geweest	22 98
Het middelbaar loon aan onderwijzeressen	14 23
De som, betaald voor onderwijzers loon gedurende verleden jaar, is	536,560

Die som is een aanwas van over de $200,000 boven de gezamentlijke som, die het vorige jaar voor hetzelfde doel betaald is.

Volgens de cijfers van den Secretaris van Staat, gelijk ik hiervoren gezegd heb, zou de tot onderhoud der scholen evenredig te verdeelen som, aanstaanden Maart $245,272 zijn, als de aan het School Fonds verschuldigde interest prompt betaald wordt; doch de ondervinding van het afgeloopen jaar toonde een te kort aan van ongeveer $70,000, uit hoofde van het niet betalen van interest, en de Opziener van Openbaar Onderwijs schat voor het tegenwoordige jaar een aanmerkelijk, maar niet zoo groot te kort.

Het School Fonds is ongeveer $80,000 minder dan verleden jaar, uit hoofde van het niet betalen, en het gevolgelijk verbeurd verklaren van te voren verkochte landerijen.

De gedragslijn, die zoo lang gevolgd is, van de School landerijen, af in groote of in kleine hoeveelheden, te verkoopen, met zulk een klein gedeelte der koopgenningen op den tijd des verkoops betaald is, allerschandelijkst geweest. De rampen van dat stelsel begint men nu in te zien. Het nemen van groote hoeveelheden van het beste tot dat Fonds behoorende bouwland door speculanten, om tegen speculanten prijzen ter markt te worden gebragt, heeft de bewoning en bebouwing van het land vertraagd, en financieele omwentelingen hebben duizenden acres tot het Fonds doen terugkeeren. Land, hoofdzakelijk van waarde om het timmerhout, is gehouden tot dat deszelfs waarde is verloren gegaan door uitputting der bosschen, welke er op groeijen, en dan verbeurd. Het schoolland, dat nog onverkocht in handen des Staats is, neemt elk jaar in waarde af, uit gebrek aan gepaste wettige middelen om overtredingen voor te komen. De Commissarissen moesten door de Legislatuur met het noodzakelijk wettig gezag worden gewapend, en hun moesten ruimschoots middelen verstrekt worden, om de uitgaven te betalen, die op vervolgingen en beschermende maatregelen vallen.

De Board der Regenten van Normale Scholen, zamengesteld uit mannen van opvoeding en verstand, is eene uitmuntende hulp voor ons schoolstelsel geweest.— De onderwijzers Instituten, onder het bestuur en opzigt van Kanselier Barnard, een begaafde geleerde en onderwijzer, geven nieuw leven en tier aan het onderwijs in den Staat. Zij maken het onderwijzen tot eenen aangenamen en voordeeligen pligt, veeleer dan tot eene taak, en de kinderen in de scholen plukken eenen rijken oogst van kennis en gedachten van den wel bereiden verstandelijken bodem en het goed gezaaide zaad.

BANKEN EN BANK HOUDEN.

Op den eersten Maandag van Januarij, 1859, was het gansche getal van Bank Associatien, die zaken doen onder de wetten van den Staat, negen en negentig, met een gezamentlijk kapitaal van $8,045,000. Gedurende het jaar 1859 zijn er vijftien nieuwe banken opgerigt, met een gezamentlijk kapitaal van $575,000,

Vijf banken hebben hun kapitaal vergroot		$260,000
Geheel kapitaal, 1 Januarij, 1859, en vergrooting		8,880,000
Tien Banken hebben hun kapitaal verkleind	$570,000	
Zes hebben de zaak opgegeven met een gezamentlijk kapitaal van	550,000	1,120,000
Het gansche getal der Banken, in werking op den eersten Maandag 1860, was honderd en acht, met een gezamentlijk kapitaal van		7,760,000
De vermindering van Bank kapitaal in dit jaar is		285,000
Het gansche bedrag van gecontrasigneerde noten, uitgegeven en aan de banken gegeven, en in omloop zijnde op den eersten dag van Januarij, 1860, is $4,509,432, te weten, Banken, die zaken doen	$4,476,231	
Banken die staken	133,201	
		4,609,432

Deze noten zijn verzekerd door het deponeren van specie en publieke fondsen als volgt:

California Staats Fondsen,	7	per cent	$78,000
Georgie "	5	"	31,000
" "	7	"	20,000
Illinois "	6	"	555,000
Iowa "	7	"	16,000
Indiana "	5	"	60 000
Kentucky "	6	"	11,000
Louisiana "	5	"	10.000
Missouri "	6	"	2,049.000
Michigan "	6	"	188,000
Noord Carolina "	6	"	403,500
Ohio "	6	"	228,000
Tennessee "	6	"	750,000
Virginie "	5	"	57.600
" "	6	"	183,000
Wisconsin "	6	"	100,000
Minnesota "	8	"	20,000
Racine & Mississippi Spoorweg Compagnie Obligatien 8 per cent			27,000
Milwaukee & Mississippi Spoorweg Compagnie Obligatien 8 per cent			50,000
Totaal			$4,975,120

Specie van georganiseerde banken	$26,214 50	
Specie van stakende banken	132,201 00	
		$158,445 50
Totaal securiteiten gedeponeerd		5,133,565 50
Het bedrag der bank Belasting gedurende het afgeloopen jaar was		118,806 85

De tegenwoordige Controleur beweert, dat het duidelijk blijkt, dat de oorspronkelijke Bank Wet dezes Staats ten doel had, slechts voor de oprigting van Handels Banken bepalingen te maken, en niet slechts van Banken van Circulatie, en dat banken der laatste klasse altijd afwijkingen van de wet waren. Om dit duidelijker te maken, werd de wet van 15 Mei, 1858, gepasseerd, waardoor de Bank Controleur gelast werd "te weigeren aan eenige Bank Associatie *circuleer* noten af "te geven, als hij geene voldoende bewijzen heeft, dat zoodanige Bank Associatie "niet is, of niet moet worden georganiseerd, enkel met het doel om noten in om-"loop te brengen, maar was of moet worden georganiseerd, met het doel om eene "bankzaak uit te oefenen door rekeningen, acceptatien en andere bewij-"zen van schuld te disconteren; door deposieten te ontvangen; gemunt goud en "zilver, buiten- en binnenlandsche wissels te koopen; door geld te leenen op vas-"te en roerende securiteiten, en door zulke voorkomende magt uit te oefenen, als "noodzakelijk kan zijn, om zoodanige zaak te drijven, op de plaats waar zoodani-"ge bank zegt geplaatst te zijn."

Na het passeren dier wet, was het de gewoonte van zijnen voorganger, van zulke nieuwe Bank Associatien, die georganiseerd waren, de beeedigde verklaring van den eenen of anderen ambtenaar of actiehouder te eischen, dat de associatie gevormd was, met het door deze wet aangeduid doel, en zoodanige beeedigde verklaringen werden als *"voldoend bewijs"* aangenomen. Het is duidelijk dat, niettegenstaande deze voorzorgen, er eenige Bank Associatien werden aangehouden, enkel met het doel om in omloop te brengen en zonder eene bankzaak uit te oefenen of zonder voornemen dit te doen, en zonder een kantoor te houden, gelijk vereischt wordt, voor de lossing harer circulerende noten.

"De hiervan in het Bank Departement bestaande bewijzen zijn als volgt:

Ten eerste, de halfjaarscherapporten van een aantal Banken toonen beslissend aan, dat zij hoegenaamd geene bankzaak drijven, behalve het in omloop brengen van noten. Ten tweede, in verscheidene geval'en zijn er protesten van in omloop zijnde noten in dat kantoor ingediend, welke aantoonen, dat er zoodanige noten zijn aangeboden op de plaats waar gelijk werd voorgewend de zaak der bank werd uitgeoefend, welke dezelven uitgaf, en dat aldaar geen kantoor voor de inlossing der noten bestond."

De Controleur geeft te kennen, dat hij zonder aarzelen zal weigeren verder circuleernoten af te geven aan Banken dezer klasse, als zij bekend zijn; doch een proces wegens die, welke de waakzaamheid van zijn bureau ontsnapt zijn of na dezen ontsnappen, schijnt tot eenig ander Departement van het Gouvernement te behooren.

Er wordt van een geval melding gemaakt, in hetwelk het "tijdperk van den afloop der Associatie" voorbij gegaan, en geen nieuw certificaat van Associatie ingediend is. De Bank is in werking zonder gezag der wet, en er is geene magt in dat Departement om het met goed gevolg te beletten. In zulke gevallen moest de Controleur bekleed zijn met de magt, om de zaak der Associatie te doen sluiten, en de aandacht der Legislatuur wordt voor dit onderwerp verzocht. Ik twijfel er niet aan of de Legislatuur heeft de magt, om de bankwet dezes Staats te veranderen, zonder de veranderingen aan eene stemming des volks te onderwerpen, in alle gevallen waar de veranderingen het grondbeginsel der Bankwet niet veranderen, maar slechts helpen in het voltrekken van deszelfs ware bedoeling en meening, en strekken om het stelsel te volmaken en het publiek te beschermen.

LIEFDADIGE GESTICHTEN.

STAATS KRANKZINNIGENHUIS.

De gebouwen van dit gesticht zullen niet gereed zijn voor de ontvangst van lijders voor aanstaande lente.

Het rapport der bouw Commissarissen en der Regenten legt derzelver tegenwoordigen toestand en toekomstige behoeften bloot.

Gestichten van dien aard zijn overal duurder, dan die van eenig ander publiek karakter. Of het wijs was, in het eerste begin de oprigting van zoo veel der beoogde gebouwen, op zoo en zoo vroegen tijd, aan te besteden, kan eene twijfelachtige zaak zijn. Doch als hierin eenige dwaling bestaat, is het nu te laat om het te vermijden. Alles wat gedaan is zou te eeniger tijd noodzakelijk zijn geworden. Het uitgegeven geld is niet verloren. De gebouwen, als zij volgens het tegenwoordige plan voltooid zijn, zullen minder duur wezen dan die van bijna elken anderen Staat.—Het gebrek aan gemakken ter bewaring en met goed gevolg behandelen van krankzinnige personen in dezen Staat wordt scherp gevoeld. Het gesticht moest onmiddellijk voor de ontvangst van lijders worden gereed gemaakt.

De Regenten schatten de ten gebruike van dit gesticht voor het jaar 1860 benoodigde som, op $28,096 00, en ter vergrooting der gebouwen $20,000 00

STAATS HERVORMSCHOOL.

In de laatste zitting der Legislatuur, worden tien duizend dollars geapproprieerd, om de Commissarissen in staat te stellen, het werk aan de gebouwen van dit gesticht voort te zetten. Er was eene bepaling in de wet, die van den Secretaris van Staat een Certificaat vereischte, dat het eigendomsregt van landerijen, toebehoorende aan den Staat, waarop de gebouwen geplaatst waren, volmaakt was, voor de Schatmeester gemagtigd was om de appropriatie te betalen. Het eigendomsregt op landerijen, waarop de gebouwen waren opgerigt, werd gecertificeerd volmaakt te zijn. Er waren ongeveer tien acres der aan het Gesticht verbondene landerijen, die op zulk eene wijze bezwaard waren, dat zij niet konden gezuiverd worden, zoodat het geld kon worden betaald, als er eene technische verklaring aan de wet werd gegeven. Bij na zestig acres des lands zijn geheel onbezwaard. De toestand der gebouwen was zoodanig, dat, als het werk gestaakt was, de Staat een groot verlies moest hebben geleden. Er werd als eene zaak van algemeene noodzakelijkheid aangeraden, aan de wet zoodanigen uitleg te geven, dat het geld mogt getrokken en uitgegeven worden, op zoodanig een certificaat van eigendomsregt als de Secretaris in staat was te geven. Deze rigtsnoer werd zeer gepast gevolgd, en het geld in andere opzigten getrokken en uitgegeven als de wet vereischte. De appropriatie moest verleden jaar $20,000 geweest zijn.

De dit jaar vereischte som, volgens de beramingen der Commissarissen, is $15.029 84. Het gebouw is nog niet voltooid. Er zijn allervoordeeligste contracten gemaakt om het te voltooijen, met raad en goedkeuring van den Executief, gelijk de wet bepaalde. De gansche ter voltooijing der reeds ter opneming gereede gebouwen benoodigde som, zal in de eerste beramingen hunner uitgaaf vallen. Het plan is het volmaakste voor de oogmerken, van al de gestichten van dien aard in het land, en het geapproprieerde geld is meer regtstreeks en zuinig uitgegeven, dan gewoonlijk in dergelijke publieke verbeteringen gedaan is. De rapporten der Commissarissen van de twee verledene jaren en het tegenwoordige jaar, geven eene volledige inligting in die zaak.

DOOFSTOMMEN GESTICHT.

De gebouwen van dit Gesticht, in zoo ver er voor eenige jaren zullen vereischt wezen, zijn bijna voltooid. Het hoofdgebouw, met uitzondering van de voorgalerij, is verleden jaar onder een zeer gunstig contract voltooid, en het werk is goed gedaan. De appropriatie van verleden jaar was niet zoo veel dan die, waarom door de Regenten gevraagd was, en minder dan voor de behoeften des gestichts noodig was; er is dus eene schuld gemaakt van $6,750, waarin door deze Legislatuur moet voorzien worden. Door mijn onderzoek ben ik overtuigd, dat het publieke geld goed en zuinig is uitgegeven. Als de voor dit jaar gevraagde appropriatien gedaan worden, zal er in vele jaren geene noodzakelijkheid bestaan van eene aanmerkelijke uitgaaf aldaar, behalve de gewone uitgaven van het onderhoud des Gestichts.— Om een groot gevaar door brand te vermijden, behoort een leijen dak het gebouw te bedekken. Ik zie niet wel in, welke post, waarom in de appropriatien gevraagd wordt, men met voordeel weglaten kan.

De vereischte sommen waren als volgt:

Voor het onderhoud van scholen en reparatien	$14.700 00
Voor het betalen van schuld op het hoofdgebouw,	6,750 00
Voor het betalen van schuld wegens riolen,	830 00
Voor droogmaking,	800 00
Voor omheining,	270 00
Voor houtloods en kelder,	1,200 00
Voor het opbrengen van een vuurbestand dak,	1.000 00
Totaal	$24,560 00

Er wordt een omstandig berigt gegeven in het rapport des Gestichts, hetwelk het gansche bedrag aantoont, dat sedert de organisatie van het Gesticht in 1852 geapproprieerd is. Het ruwe bedrag is $98,000 00. Van deze som is $41,900 00 uitgegeven voor het onderhoud van het Instituut en $56,100 voor gebouwen en voortdurende verbeteringen.

Het Gesticht begint in eenen hoogen graad te stijgen. De herroeping der wet, in de laatste zitting, die een certificaat van armoede vorderde, om toegang tot het Gesticht te erlangen, is zeer voordeelig geweest, en het heeft gedurende 1859 onderrigt gegeven aan drie en twintig leerlingen. De vergrooting der loopende uitgaven gedurende het loopende jaar is gemaakt met het oog op het onderhoud van vijf en negentig personen, bevattende leerlingen, beambten en geemploijeerden. De gebouwen zijn stevig, gemakkelijk en van een indrukwekkend voorkomen. Het beheer des gestichts, financieel en in de uitmuntendheid en volkomenheid van onderrigt, is de algemeene goedkeuring waardig.

GESTICHT VOOR DE BLINDEN.

Dit gesticht is voorspoediger dan in eenig ander jaar, en maakt zich meer en meer waardig aan de lofwaardige bedoelingen, voor welke het is opgerigt. De uitgaven in het afgeloopen jaar zijn binnen de palen der appropriatie gehouden. Er is geene reden voor een vernieuwd vertrouwen in het beheer der verschillende belangen van het Gesticht, en de vrienden van opvoeding en menschlievendheid hebben oorzaak tot aanmoediging in den vooruitgang van het werk der opvoeding van de ongelukkige aldaar onderwezen klasse, en in de matiging hunner droefenissen.

De beramingen voor loopende uitgaven en andere oogmerken bereiken door een $19,200 00.

Ik heb dit zoo wel als andere publieke Gestichten van den Staat bezocht, en ofschoon het in sommige opzigten wel wenschelijk zou zijn, dat alle vermelde verbeteringen gemaakt werden, ben ik toch overtuigd, dat er een gedeelte van voor het tegenwoordige kan gemist worden. Het is niet volstrekt noodzakelijk, in dezen tijd eene steenen werkplaats voor mannelijke leerlingen, tegen de beraamde kosten van $3,500, op te rigten. Ik ben ook overtuigd, dat de som van $10 000, beraamd voor loopende uitgaven, $1.000 meer is dan er zal noodig zijn. De rest der gevraagde som te weten: $13,700 behoort geapproprieerd te worden.

Het getal der bij de dagteekening van dit rapport aan het Gesticht verbondene leerlingen was twee en dertig. Zij geven uitstekende blijken van verbetering, en het Gesticht onder deszelfs tegenwoordig financieel en educationeel beheer, biedt versche bewijzen aan, dat het aanspraak heeft op vertrouwen, aanmoediging en bescherming. Het Jaarlijksch Rapport geeft een volledig berigt van de orde en den aard des onderrigts, benevens de reglementen en bijwetten van het Gesticht. Het bevat ook een omstandig verslag van de uitgaven, waaraan men aandacht moest schenken.

STAATS GEVANGENIS.

Het getal der tuchtelingen in de Staats Gevangenis op den 1 Januarij, 1859 was	202
In het jaar 1859 werden ontvangen	95
Geheel getal in de Gevangenis gedurende 1859	297

Het getal der in den loop des jaars ontvangenen was twee en dertig minder dan in het jaar 1858.

Getal der na verstrijking van het vonnis ontslagenen	84	
Getal begenadigden	29	
Dooden	2	115
Getal der op den 1 Januarij 1860 in de Gevangenis aanwezigen		182

Het bedrag des door den Commissaris in het afgeloopen jaar uitgegeven gelds is $50,175 38, waarvan de som van $29,781 01 voor loopende uitgaven was—$12,768 38 voor oude schuld, en $7.625 99 voor den nieuwen muur en het nieuwe gebouw, en werd een restant van $1,377 12 overbetaald aan zijnen opvolger in het ambt.— Het bedrag der schulden was op den 1 Januarij, 1860, $926 14, om hetwelk te bestrijden voor handen was de voorgemelde som van $1,377 12.

Er is te goed van het Algemeene Gouvernement de som van $3,480 24, die vereffend is en spoedig zal betaald worden, makende in contanten en waarborgen voor handen een batig slot uit van $3,931 22 voor het loopende jaar.

Van dit bedrag aftrekkende de gecontracteerde sommen, te betalen voor steen en materiaal voor muren, en daar bijvoegende de som die zal schuldig worden voor het houden van Ver. Staten gevangenen voor het jaar 1860, en de waarde van den in winkels voorhanden voorraad, toont de Commissaris een restant aan ter gunste der loopende uitgaven rekening van $3,326 46.

De Commissaris schat de waarde van den productieven arbeid der gevangenen in het afgeloopen jaar, met inbegrip des werks aan den gevangenismuur, op $25.390 75. Een groot gedeelte van den muur is voltooid, en de rest behoort zoo vroeg in het jaar als doenbaar is voltooid worden. Het rapport van den Commissaris zal worden voorgelegd. Het is zeer volledig, en bevat zeer vele kostbare wenken, aangaande hervormingen in bestuur, voor welke uwe aandacht verzocht wordt. De voltooijing der Gevangenis gebouwen en muren, die weldra te wachten is, zal een aantal werklieden bijna geheel zonder werk laten, als er geene stappen worden gedaan, om de sterke gevangenen aan het fabriceren te zetten. Zij moesten in staat zijn om een gedeelte der uitgaven van het onderhoud des Gestichts te betalen.

ADJUDANT GENERAAL'S RAPPORT.

Het rapport van den Adjudant Generaal toont vijf en vijftig vrijwillige militaire compagnien aan, bevattende 2,865 gemeenen.

De opgaven van de aangeworfde militie toonen een groot pligtverzuim van de Assessors aan. Door een groot gedeelte van de Counties des Staats zijn geene opgaven gedaan, gelijk door de wet bepaald is. Daar deze opgaven noodzakelijk zijn, onder de wet van het Congres, om een jaarlijksch quota van wapenen aan den Staat te waarborgen, is het te hopen, dat er hierna meer zorg voor zal worden gedragen,

Verscheidene belangrijke statistieken betrekkelijk de vrijwillige militie zullen in dit rapport gevonden worden.

GEOLOGISCHE OPNEMING.

De geologische opneming is allerbevredigendst voortgezet. Of de Commissarissen in persoon, of bekwame medehelpers, zijn allerbestendigst op het veld geweest. Er zullen u berigten van hen worden voorgelegd, die den vooruitgang huns werks aantoonen. Daar er eenige aanmerkingen van eenen algemeenen aard op deze opneming gemaakt zijn, en op het gedrag der Commissarissen, is het bij uitstek gepast, dat deze dienst ten volle onderzocht wordt, niet alleen voor het algemeene welzijn, maar als eene daad van geregtigheid jegens de Commissarissen en hunne helpers.

PLAATSELIJKE WETGEVING.

Twee jaren geleden werd de aandacht der Legislatuur inzonderheid ingeroepen voor het kwaad van plaatselijke wetgeving. Zij heeft den Staat groote uitgaven op den hals gehaald, zonder daarmede overeenkomende voordeelen terug te geven. Ik acht mij op nieuw verpligt voor dat kwaad uwe overweging te vragen.— Terwijl het waar is, dat gedurende de laatste twee zittingen der Legislatuur de hoeveelheid van zoodanige wetgeving veel minder is geweest, dan in vorige jaren, en er bij gevolg voor den Staat eene groote som is gespaard, is het ook waar dat de hervorming niet volkomen is geweest. Als er naar het gevoelen der Legislatuur eene soort van gevallen is, in welke de oogmerken der Corporatien niet onder algemeene wetten kunnen bereikt worden, kan die soort afzonderlijk op de eene of andere doenbare wijze worden aangetoond, en elke andere soort van overweging worden uitgesloten. Eene beslissing door de Legislatuur, bij het begin der zitting, om de bijzondere wetgeving te ontmoedigen, zal veel tijd en kosten sparen.

SWAMP LANDERIJEN.

In 1850 gaf eene wet van het Congres aan de staten al de niet verkochte swampen en verdronkene landerijen, die daarin lagen, voor zekere in de wet genoemde doeleinden.

Om de hoeveelheid lands te bepalen, waarop elke Staat aanspraak had, stelden de Commissarissen van het Land Kantoor den Gouverneurs der verschillende Staten twee wijzen voor; de eene, door de veldaanteekeningen en opmetingen van de Gouvernements Landmeters te nemen en hunne opgaven van swamp en verdronkene landerijen aan te nemen; de andere door de aanstelling van agenten, die onderzoek moesten doen naar de landerijen, en een bewijs van derzelver aard leveren, ter voldoening van het Land Departement. Gouverneur Dewey verkoos de landerijen te nemen, gelijk zij in de opgaven der Gouvernements Landmeters beschreven waren. Op deze wijze erlangde de Staat ongeveer 1,600 000 acres. In de meeste Staten werden deze swamplanden door ten dien einde aangestelde Agenten uitgezocht. Reeds in 1852 of 1853 verzekerde men, dat door de door Gouv. Dewey aangenomene wijze van uitzoeking de Staat van een tot twee millioen acres kostbaar swamp en verdronken land zou verliezen, en er werd eene wet gepasseerd, die tot een onderzoek en eene opmeting van de Landerijen magtigde. Er werd echter onder die wet niets gedaan. In 1857 werd er met hetzelfde oogmerk eene andere wet gepasseerd, onder welke eenige onderzoekingen en opmetingen werden gedaan, doch de wet bepaalde geene behoorlijke middelen om de kosten te betalen. In mijne boodschap aan de Legislatuur in hare laatste zitting, drong ik op eene verandering in de wet aan, die magtigde tot het betalen der kosten van die opmetingen uit het algemeene Fonds, als er verkoopingen van swamplanden gedaan werden. Deze verandering werd gepasseerd, In gevolge der wet, liet ik deze opmetingen met kracht doorzetten. Het rapport van den Opziener dier opmetingen, dat u zal worden voorgelegd, toont 1,261.187 25-100 acres opgemeten land aan, in een gedeelte van den Staat slechts, en toont ook over de zeshonderd duizend acres land aan, waarop de Staat regt heeft, in de weinige opgemetene Counties, boven en behalve de onder de door Gouv. Dewey aangenomene wijze door den Staat ontvangene hoeveelheid. Naar de reeds gedane opmetingen kan men veilig berekenen, dat de Staat geregtigd is tot ten minste anderhalf millioen acres land meer, dan er ontvangen is. De aan de voornaamste het opzigt hebbende landmeters te betalen prijs, waartoe men, na den Secretaris van Staat geraadpleegd te hebben, was overeengekomen, was vijf dollars daags en noodzakelijke, wezenlijke onkosten. Voor de zorg, den arbeid en de verantwoordelijkheid, die vereischt worden, was de prijs laag. Niemand, wiens diensten die som niet waard zijn, in zoodanige bezigheid, behoort er in te worden aangenomen. De gansche kosten van de opmeting dezer landerijen, met inbegrip van de eilanden in den Mississippi en den Wisconsin, is $35,773 71, of minder dan 2½ Cent per acre. De landerijen, tegen de laagste schatting, zijn meer dan een millioen dollars waard.— De eenige wijze, waarop zij ooit kunnen verkregen worden, is door deze opmetingen, die de begane dwalingen aan toonen, op welke onze aanspraak op het Land Departement te gronden.

De Commissaris van het landkantoor is geneigd, om deze landerijen aan den Staat te onthouden, tot dat eene wet van het Congres ons de aflossing geven zal, op grond dat Gouv. Dewey verkoos de aan den Staat toebehoorende hoeveelheid op eene ongelukkige wijze te bepalen. De bewijzen dezer opmetingen zijn in de handen onzer Senatoren te Washington, en de delegatie van dezen Staat aldaar zullen de aanspraken des Staats, beiden in het Land Departement en in het Congres geldend maken. Het School Fonds heeft de baten van een gedeelte dezer landerijen noodig. Dat Fonds zal niet zoo snel aanwassen als voor dezen, terwijl het getal der schoolkinderen in den Staat sneller aanwast, en het bedrag per scholier zal elk jaar aanwassen, terwijl het gezamentlijk bedrag van het Fonds hetzelfde kan blijven.— Van de door den Secretaris van Staat geviseerde rekeningen van uitgaven heb ik geene kennis, behalve dat uit de gezamentlijke uitgaaf blijkt, dat deze opmetingen minder gekost hebben, dan eenige andere gouvernements landmeting, die ooit in dezen Staat gedaan is. Een streng onderzoek van deze geviseerde rekeningen, alsmede van de werkzaamheden van al de departementen, wordt aanbevolen.

SPOORWEGEN.

Sedert de laatste zitting der Legislatuur, is er door de La Crosse en Milwaukee Spoorweg Compagnie, of door eenige andere haar vertegenwoordigende compagnie, niets gedaan, om te voldoen aan de wet, die de landschenking aan die compagnie verleende. Door de uitdrukkingen der wet, die de schenking aan die compagnie overdroeg, is de Legislatuur gemagtigd, om de schenking verbeurd te verklaren, voor zoo ver er geene regten bevestigd zijn geworden. De geheele beslissing van de netelige kwestien, die met deze schenking gepaard gaan, is een ernstig onderwerp voor uwe overweging. Ik zal hetzelfde rigtsnoer volgen, dat ik tot heden dienaangaande gevolgd heb, als er door de Legislatuur geene stappen worden gedaan, om den aard mijner pligten te veranderen.

Ik heb in dezen geene aanbevelingen te doen, behalve aan te raden, in geval de schenking, of een gedeelte daarvan, in handen eener nieuwe Compagnie wordt gegeven, dit te doen op zulke voorwaarden, als het doenbaar is, die het best hulp en verligting geven aan de landbouwers en onnoozele aandeelhouders van de La Crosse en Milwaukee spoorweg compagnie, welker belangen zoo zeer aan de ongelukken dier compagnie verbonden zijn.

Er moet eene verdere bescherming zijn voor onnoozele aandeelhouders, die hun geld aan Spoorweg Compagnien en andere vereenigingen uitgeven. Er moest eene wet worden gepasseerd, die de onschuldige en eerlijke aandeelhouders magtigt, om hun geld in den weg of andere zaken der corporatie na te gaan, en, in geval er niet eerlijk over beschikt is, het terug te bekomen, elke aandeelhouder voor zich zelven, van elken verantwoordelijken directeur of anderen beambte der Compagnie. Het is slechts door zoodanige handelwijze als deze, dat de goede trouw in het drijven der zaken van geincorporeerde Compagnien kunnen gewaarborgd worden. De eerste aandeelhouders, die ter goede trouw hun geld voor deze algemeene verbeteringen betalen, moesten gewaarborgd zijn door eene eerste vastheid op den eigendom en de vrijdommen der Compagnie.

CAPITOOL VERGROOTING.

De veiligheid onzer publieke registers, bankwaarborgen, en school fonds waarborgen vereischt meerdere verbeteringen aan het kapitool. Behalve de groote som gelds, die van tijd tot tijd in het bureau van den Staats Schatmeester is, zijn er zeven of acht millioen dollars van bank en ander waarborgen in de Staatsbureaux.

De veiligheid dezer moet niet ingevaar gebragt worden. De opbouw van den westelijken vleugel van het kapitool zal hierin voorzien, en ook nieuwe, gezondere en gepastere kamers verschaffen voor den Senaat, den Bank Controleur en den Tresaurier. Het fondament van zoodanig gebouw moest, eenige maanden voordat de muren er op gezet worden, worden gelegd. Ik beveel aan eene wet te passeren, om te magtigen tot het bouwen van het fondament voor den westelijken vleugel gedurende aanstaanden zomer. Eene appropriatie van eenige duizenden dollars slechts zullen daartoe vereischt worden.

KOERS VAN INTEREST.

Ik moet al weder de aandacht inroepen voor den koers van interest. In mijne laatste jaarlijksche Boodschap heb ik dat onderwerp eenigzins breedvoerig behandeld, en getracht de verderfelijke uitwerkselen aan te toonen van den hoogen koers van interest, die door de wet op den ganschen handel des lands is toegestaan. Ik vraag verlof om u weder naar die Boodschap te verwijzen, en op een zorgvuldig onderzoek van het onderwerp aan te dringen. De overeenkomst om buitengewone per centen te betalen voor het gebruik van geleend geld heeft velen van het volk dezes Staats ten onder gebragt. De nieuwsbladen zijn overladen van advertentien van sheriffs verkoopingen van eigendom, die opgeofferd wordt om interest te betalen. Er is geen handelstak, die iemand zal waarborgen, bij het betalen van twaalf per cent, op langen tijd, voor het gebruik van geld. De landbouwer kan geene 12 per cent maken, boven en behalve zijne noodzakelijke uitgaven in het drijven zijner boerderij, van de vruchten zijns arbeids, op zijn omgezet kapitaal. Zoo is het met den ambachtsman. De koopman kan geen geld leenen tegen twaalf per cent, om er zijnen handel mede te drijven. Er is geen tak van het fabriekwezen, waarin twaalf per cent kan verdiend worden, boven en behalve de wettige uitgaven aan de zaak verbonden. Een groote koers van interest is verslindend. Hij eet het kapitaal op van den man, die er in toestemt hem te betalen. Menschen, die schuld hebben, kunnen zich niet uitborgen, door te trachten te betalen boven het geen zij maken kunnen. Aanwassende schuld door de ophooping van buitensporige betaalde sommen, of die men is overeengekomen te betalen, voor het gebruik van geld, verligt de schuld niet of vermeerdert de gegoedheid niet.

Het gebruik van geld is niet meer waard, dan er in een eerlijk beroep mede kan verdiend worden, en als eene belooning van goed besteden arbeid, bekwaamheid of ondernemingsgeest. Geen geld, dat hier behoort te blijven om uitgeleend te worden, zal ooit uit dezen Staat worden gedreven, enkel omdat de koers van interest op gelijke hoogte is gebragt met dien, welke in andere Staten is toegestaan. Niemand zal ooit geld te leen hebben, die op die wijze begint te leenen. Geld dat hier van elders niet zoekt uitgezet te worden, dan tegen twaalf per cent, behoort te worden afgeschrikt van te komen. Het is beter langzaam in gegoedheid of overvloed toe te nemen, dan negen kansen van ondergang tegen eene van geluk, bij deze soort van speculatie, door te staan. Het is beter dat menschen bezitten wat zij verdienen, ofschoon het bedrag of de waarde klein is, dan tijdelijk door overvloed omringd te zijn, die geheel moet verzwolgen worden, om schulden te bestrijden. Vrije handel in geld, gelijk de ondervinding van den handel der wereld getoond heeft, verrijkt de speculanten, die het uitleenen, en ruineert hen, die het leenen. In eenen driftigen tijd, waarin zoo menig een zoekt te leven zonder werken, en geld te krijgen zonder er voor te betalen, bereiken slechts weinigen het einde der reis, of van handel of van leven, zonder dat hun fortuin te gronde ging.

Het wezenlijke handelskapitaal des lands is slechts ongeveer vijftien per cent in Contanten, terwijl de andere vijf en tachtig per cent in vertrouwen bestaat. Er is te veel Crediet in den handel voor veiligheid in den handel. Als het crediet is uitgeput, schiet er in de meeste gevallen van geldelijken nood, in werkelijken handel, niet boven de vijftien per cent over, om beloften te vervullen. Het is omdat er bestendig te veel betaald wordt voor geld, dat de onverdelgbare eigendom des lands zoo bestendig van de eene hand in de andere overgaat Wat beloofd is kan niet betaald worden, omdat er te veel beloofd is Als geld twaalf per cent opbrengt, — en dat zal het altijd, zoo lang als de wet het toelaat — is er meer voordeel in het uitleenen, dan in het steken van zijn kapitaal in fabrieken of boerderijen; zoo wordt er minder wezenlijke welvaart voortgebragt, en meer van de vruchten des arbeids genomen, als de prijs van deszelfs gebruik.

Als het volk dezes Staats geen geld tegen zeven per cent kan huren, kan het ook geene twaalf per cent betalen. Als landbouwkapitaal slechts in ongeveer twintig jaren verdubbelt, en geld tegen twaalf per cent, interest op interest, verdubbelt in een weinig over de zes jaar, heeft geld eene driemaal grootere groeikracht, dan de voortbrengingskracht des gronds, waaruit de wezenlijke welvaart en bloei moeten voortkomen. Het is echter nutteloos over zulk een onderwerp in beschouwingen te treden, als ondervinding, de beste redeneerster en leermeesteres, op nieuw en op nieuw heeft bewezen, dat zij, die ruim voor het gebruik van geld betalen, nooit geld hebben om aan anderen te leenen, en altijd nieuwe gelegenheden zoeken om te leenen Als de wet knevelarijen toestaat, zullen zij bedreven worden. Er moet aan het volk eenige verligting verschaft worden tegen het toekomende, hetzij door de eene of andere wet, gelijk die van Ohio en eenige andere Staten, die eene beperkte waarde voor vaste goederen vast stelt, onder welke het niet bij executie of vonnis mag verkocht worden.

Het crediet van het volk van Wisconsin, dat door eene menigte oorzaken ernstig en nadeelig was aangedaan, in gemeenschap met dat van onze broeder Staten, van het Westen, wordt langzamerhand hersteld, en de ingezamelde oogst van het afgeloopen jaar heeft een handgeld van vernieuwden voorspoed gebragt. Met deze moet er een vernieuwd gevoel van regtvaardigheid komen. Betaling van alle wettige en billijke buitenlandsche schulden, zonder een oogmerk of eene gedachte van verwerping, zoo spoedig als de middelen kunnen worden voortgebragt, is een pligt, dien wij niet alleen aan ons zelven schuldig zijn, maar aan den goeden naam van onzen jongen en krachtigen Staat. Zoo als wij regtvaardigheid zouden verwachten, laat ons zoo regtvaardigheid uitoefenen.

SLAVERNIJ.

Nieuwe oorzaken van opgewondenheid, die in verband staan met de slavernij en den slavenhandel, beroeren den algemeenen geest. Als eene nationale kwestie, staat die van slavernij en slavernij uitbreiding onder het volk boven aan. — Slavernij bestond in de kolonien voor de wet, en voor dat er eenige Staats Constitutien waren. Zij werd aan eenige Staten opgedrongen, gelijk het geval was in Virginie, tegen den wil en de vertogen der koloniale burgers. De slavenhandel werd tot eene zaak van aanklagt tegen het moederland gemaakt. Het werd een onberekenbaar kwaad geacht voor de nieuwe volkplantingen op het westelijke vasteland. Tijdens het vormen van ons tegenwoordig constitutioneel gouvernement, in al de kolonien op een na bestaande, gelijk de slavernij deed, werd zij voor dien tijd *geduld*, in het denkbeeld dat haar bestaan bij vergelijking slechts tijdelijk zou zijn, en dat zij zou uitsterven, als eene instelling, die geheel onbestaanbaar was met den geest des gouvernements, en met met de groote oogmerken, waarvoor het werd opgerigt. Terwijl de aanwas van het getal slaven staten niet overeenkomstig groot is geweest, is de aanwas der slavernij en der slavernijmagt in het gouvernement zoo groot geweest, dat de slavenbevolking in de slavenstaten thans grooter is, dan de geheele bevolking der kolonien tijdens onzen omwentelingsstrijd met Groot Brittanje, en de gansche machinerie van het federale gouvernement is verperd door hare knevelarijen. Het tijdens de aanneming der Constitutie der Vereenigde Staten gemaakt verdrag, dat slavernij *geduld* zou worden, en dat in dienstbaarheid gehoudene personen zouden worden overgeleverd op den eisch der partij, aan welke die dienstbaarheid toekwam, is voor de slavenhoudende Staten niet voldoende geweest. Er zijn bestendig nieuwe eischen op de gewetens des volks van de niet slavenhoudende Staten gedaan, tot dat er ernstige moeijelijkheden tusschen de twee sectien der Unie zijn opgerezen.

Er is geen regt om door wetgeving in de Vrije Staten zich met de slavernij in de Slaven Staten te bemoeijen, met het doel om die af te schaffen, of door burgers der Vrije Staten, door eene gewelddadige tusschenkomst.— Doch het gouvernement werd ingesteld, met het verklaarde doel, om "de zegeningen der Vrijheid te bewaren," onder anderen, en niet met het doel om de slavernij uit te breiden. De kolonien, die zoo dringend de rampen der instelling aantoonden en zoo sterk over den slavenhandel klaagden, die nu in de staten is ingevoerd, trachten vrije territoren rampen op te dringen van een stelsel, dat zij toen beweenden, door de slavernij te planten, waar de Vaders der Republiek bedoelden, dat zij nimmer gaan zou. Van tijd tot tijd heeft men verdragen aangegaan, die in verband staan met en voortvloeijen uit het wezen der slavernij, en van tijd tot tijd zijn zij, op de eischen der slavernij, verbroken. Hare afpersingen zijn onverdraagzaam. Terwijl er geen regt is om de slavernij, door Vrij-Staatswetgeving, in de slavenstaten te beletten, en terwijl er geene poging wordt gedaan door burgers der Vrij-Staten, om haar met gewelddadige middelen te beletten, met eenige enkele uitzonderingen, hebben de Vrije Staten het regt er op te staan, en het is hun pligt er op te staan, dat zij niet verder zal worden uitgestrekt. Dat de Territoren de gemeenschappelijke eigendom van het volk van al de staten zijn, brengt het regt niet mede, om aldaar slavernij in te voeren. Dat menschen als slaven in slavenstaten gehouden worden, geeft het geen regt, om hen als slaven in de Territoren te brengen, enkel omdat zij in de slavenstaten als slaven gehouden worden. Dat slaven eigendom worden genoemd, geeft geen regt van eigendom in hen. Menschen worden in de beschaafde wereld niet als gewone artikelen van eigendom erkend. Zij kunnen niet in dezelfde Categorie als have, en dingen en roerende goederen gesteld worden, die algemeen worden toegestemd artikels van eigendom te zijn. Slavernij in de Territoren zou daarom zonder wet en boven de wet zijn, een bloot schepsel van geweld, bloot staande aan al de gebeurlijkheden van een gewelddadig bestaan. Eene instelling zoo onmenschelijk, zoo verderfelijk van aard, zoo schadelijk voor de belangen des vrijen arbeids, en vreeselijk in hare gevolgen voor den lijfeigene, en zoo in strijd met de groote grondbeginselen der menschelijke vrijheid, waarop ons Gouvernement gevestigd is, behoort, door de

bepaling van elke wettige magt, van alle verdere uitbreiding te worden beteugeld.

De nieuwe en vreeselijke leer, dat, onder de Constitutie der Vereenigde Staten, de slavernij voorwaarts gaat in de Vrije Territoren der Vereenigde Staten, en daar beschermd moet worden onder haar groot schild, zonder eenige locale wet op dat onderwerp in de Territoren, is onwaardig aan de eeuw, waarin wij leven, of aan de Staatsmannen, van wier handen de belangen van dit groote volk zijn toevertrouwd. Het is geene reden van gelukwensching, dat in dit theoretisch vrij Gouvernement eene poging is gedaan, en nog wordt voortgezet, om het regt van elken burger te vestigen, om zijne goederen van allerlei aard, met inbegrip van slaven, in de Territoren mede te nemen, en die daar onder de constitutie beschermd te hebben.

Het denkbeeld dat "noch het Congres, noch eene Territoriale Wetgeving, noch *eenige menschelijke magt*, eenig gezag heeft, om dit geschonken regt te vernietigen of te kort te doen," is het onzekerste, dat ooit, sedert het Federale Gouvernement bestaan heeft, is opgevat. Geen goed burger kan daar zijne toestemming aan geven. Geen eerlijk, verlicht staatsman zal het een oogenblik ondersteunen. Het is niet waar. Er moet ergens eene overmagt over de slavernij zijn. Zij is niet boven de wet, of buiten het bereik der wet. Als het Congres hare uitbreiding niet kan voorkomen, waar haalt het dan de magt om eene conventie te magtigen, om eene Staats-Constitutie te maken, die haar verbiedt? Als eene Territoriale Legislatuur haar niet kan verbieden, hoe kan die dan voorzien in de verkiezing van afgevaardigden naar eene Constitutioneele Conventie, met de magt om eene vrije Staats Constitutie te maken? Het zou onconstitutioneel zijn in eene Staats-Constitutie, die voor een Territoor gemaakt wordt, te verklaren, dat aldaar geene slavernij moet zijn. Eene constitutioneele Conventie, zittende om eene Staats Constitutie te maken, is eene "menschlievende magt." Is het waar, dat de slavernij elk ander groot belang te boven gaat? Dat het aanmatigend regt van eigendom in menschen zoo oud en duurzaam is, dat het, getroffen door de verbaardende hand des tijds, tot een onbeperkt regt kan worden, dat buiten het bereik is van eenige tusschenkomst dan die der Almagt? Hebben wij zulk een Gouvernement, dat er geene magt is, dan die van den Almagtigen God, die het durft aan te raken? Zoo ja, dan moet deze groote natie den nek buigen onder het juk, en de slavernij algemeen worden, en, in een Gouvernement, dat door het volk verordend is, om de zegeningen der Vrijheid te bewaren, moet de menschlievendheid "teekens van wee geven, omdat de Vrijheid verloren is."

Dat het Congres de magt heeft, om de slavernij in de Territoren te verbieden, hoe zeer die leer door beweegredenen van eigenbelang of heerschzucht moge worden tegengestaan, niettegenstaande het groote gewigt, dat tegen dezelve in de schaal is geworpen, is zoo zeker als dat het Gouvernement de magt heeft, om Territoren te verkrijgen. Dat het niet kan besturen, hetgeen het de magt heeft om bij verdrag, door verovering, of door aankoop te verkrijgen, is ongerijmd. Deze magt moest worden uitgeoefend, en de weg voor slavernijuitbreiding voor altijd worden afgesneden. De slaven Staten hebben geene reden om hierover te klagen. Zij moeten ongestoord in het genot der zegeningen van die eigenaardige instelling worden gelaten, als er eenige zegeningen aan verbonden zijn, zoo lang als het Gouvernement duurt. Terwijl dit wordt toegestaan, kan het regt om dezelve nieuwe Territoren op te leggen niet worden toegestaan, en hare uitbreiding moet worden voorgekomen, niet bij inbreuke op de slaven Staten zelven, met bloed en geweld maar door wettige constitutioneele wetgeving, gesteund door de magt van het Gouvernement zelf.

Het kan niet worden toegestemd, dat het zwarte ras niets op deze aarde te doen heeft. Wij kunnen met den grooten God niet twisten over eenigen veronderstelden misslag in het plaatsen of verdeelen der rassen. Er is eene groote verscheidenheid van rassen. Verstand is bij geen ras bepaald, terwijl er eene groote ongelijkheid in verstandelijke ontwikkeling bestaat.—In zoo ver het de groote regten van leven, vrijheid en het najagen van geluk aangaat, is het genoeg, dat zij de menschheid toebehooren. Met de wijsheid, die de verschillende rassen der menschen met duidelijke physieke en intellectueele trekken onderscheiden heeft, kunnen wij geenen twist hebben.—Doch wij kunnen leeren, en wij leeren, uit dezelfde verscheidenheid, dat elk ras zich zelf alleen toebehoort, en dat er geene maatschappelijke aanraking of gelijkwording kan plaats hebben, of dezelve zou onuitsprekelijke rampen na zich slepen. Er hangt meer kwaads met deze zaak zamen. Terwijl de afrikaansche slavenhandel door de wet tot zeerooverij wordt gemaakt, en als zoodanig door de gansche beschaafde wereld gedoemd wordt, worden er bestendig pogingen gedaan om denzelven te heropenen, en in menigvuldige gevallen zijn er ladingen slaven, versch uit Afrika, op onze zuidelijke kusten ontscheept, en de waar door het land verstrooid, en op de zuidelijke plantagien in slavernij verkocht. Dit kwaad is daardoor ernstiger, dat het steun ontvangt van voorname zuidelijke staatsmannen, en openlijk wordt afgekondigd als eene staatkunde, bestemd om weder hersteld te worden.

En nog in sommigen der slavehoudende Staten, zijn er wetten gepasseerd, die magtigen tot den verkoop van vrije zwarten in de slavernij, en de verbeurdverklaring hunner goederen, in geval zij daar na eenen gegeven tijd blijven, die in de wet vermeld wordt. De wetten, die den toegang aan vrije zwarten verbieden, die deze staten omringen, maken inderdaad den toestand van dit ongelukkige ras van menschen beschreijenswaardig, en zijn eene droevige opheldering van het Christendom en de beschaving der eeuw, in een land dat op zijne vrijheid boogt. De uitbreiding van eene instelling van dezen aard, zoo belast met rampen voor beiden, de blanke en zwarte rassen, in vrije territoren, die de grondstoffen en middelen van verdrukking en onregt vermenigvuldigen, behooren niet aangemoedigd of gesteund te worden, noch door de burgers der zuidelijke noch door die der noordelijke staten.

Vrije arbeid kwijnt en wordt vernederend, als hij met slavenarbeid in mededinging wordt gebragt, en luiheid, armoede en ondeugd onder de groote klassen van niet slavenhouders nemen de plaats in van ijver, en welvaart en deugd. Dezelve komt een algemeen stelsel van volksopvoeding voor, en onwetendheid bestaat in overvloed, op de plaatsen waar kennis het schitterendst sieraad des verstands moest zijn.

De aanwas der zwarten in warme climaten is veel sneller dan die der blanken. Reeds gaan in sommige slavenstaten de slaven de vrije blanken in getal te boven. Vijf en twintig jaren na dezen zal de gewone verhouding van aanwas, in de slavenstaten, eene slavenbevolking geven van bijna tien millioen, het geen ten minste gelijk staat, zoo niet meer is dan de vrije blanke burgers. In de geschiedenis der staten verder in de toekomst ziende, mogen wij wel vragen, wat de toestand der zuidelijke Staten zou zijn en van het gansche land, na verloop van vijftig jaren? Wat kan er gedaan worden met twintig millioen slaven, zonder opvoeding, zonder vaste morele grondbeginselen; onderworpen aan grillen en hartstogten; geene wet kennende dan de wet van geweld, zich aan geene magt onderwerpende dan aan de magt van geweld; lijdende onder wezenlijke of ingebeelde mishandelingen; zich verdrukt achtende en elken dag hunne vermeende verdrukkers ziende; meer in hunne vrijheid beperkt door de vrees voor hunne meesters, en onderworpen aan een strenger policie toezigt, en sterkere kluisters, om de vermenigvuldigde gevaren? Wat zou de wilde driften van die overstelpende phijsieke magt kunnen in toom houden, als zij eenmaal zijn opgewekt? Zulk een vreeselijke toorn, met zulk eene onwederstaanbare kracht, zou bijna onvermijdelijk tot eenen oorlog van rassen leiden, wreeder, vernielender, bloeddorstiger, dan de wereld ooit te voren zag, aanvangende met vechten en eindigende met slagting. In zulk eenen oorlog moet het een of het andere der twee rassen vernield worden. In zulk eenen strijd, waar zou de overwinning zijn? Tot juist zulk eenen uitslag neigen wij ons heden ten dage. Wij mogen het ontkennen, maar de phijsieke wetten der rassen en de invloed des klimaats drijven ons regt op zulk eene toekomst aan. De schranderc staatsman, die uit de geschiedenis zoowel der levende als der doode natien wijsheid opzamelt, voorwaarts ziet naar eene waarschijnlijke toekomst, gelijk hij terug ziet naar een wezenlijk verleden, en in de verte gevaar ziet voor zijn land en zijne instellingen, moest deze of gene middelen van bescherming beramen, evenredig aan het gevreesde gevaar, waardoor zulke rampen konden vermeden worden.

Het is wel gezegd dat "het de ware zending is van een hooger en verlicht [illegible] onder derzelfs invloed met goed gegronde instellingen te beschermen en te vestigen." "Het algemeene welzijn eischt dit, en maakt het tot den verheven pligt van magtige natien. Engeland, Frankrijk en Rusland, ofschoon onderworpen aan baatzuchtige monarchien, voelen toch den aandrang van deze verlichte eeuw; en wij zien den Czar vrijdom en regten geven aan zijne zestig millioen lijfeigenen, en beschaving verspreiden over het gansche Noorden van Europa en Asie. Engeland en Frankrijk houden het zotte Turkije staande, en trachten op nieuw leven te storten in de menigten door vrijheid en verdraagzaamheid aan dezelven te geven.—Engeland strekt zijne beginselen van vertegenwoordigend gouvernement, in meerderen of minderen graad, tot zijne ondergeschikten uit; en Frankrijk, zijne magt in Afrika en Asia uitbreidende, voert beschaving, kennis en bekwaamheid mede, hetgeen te eeniger tijd het volk, dat het beschaaft, tot de schaal der natien kan verheffen."

Zullen de magtige staten van dit halfrond—de wegbaners van het vrijzinnige grondbeginsel van het grootste goed aan het grootste getal—aan de roode en zwarte rassen, die zich in naburige climaten, welke aan hunne kaste passen, in het aanzijn dringen, onder vrijzinnige vormen van Gouvernement, slechts als roover en slaafmaker bekend zijn? Zij schijnen door de barmhartige voorzienigheid, die zooveel zegeningen in de volbrenging onzer eigene vrijheden heeft uitgestort, in onze hoede te zijn gesteld zullen wij de [illegible] misbruiken, door lijfeigenschap in te stellen als de wet voor allen, die wij overmeesteren kunnen?

Een geneesmiddel voor deze vooruit geziene rampen, en eene oplossing van deze gansche slavernijvraag kan gevonden worden in de werken onzer vroegere staatsmannen, welke zij tot dit doel gaven, overtuigd gelijk zij waren, dat de betrekking van meester en slaaf in dien tijd geduld moest worden en eindelijk moest uitsterven.

Het kan gevonden worden door eenvoudig te zorgen voor de vreedzame verhuizing uit al de Staten dezer Unie, van al de vrije kleurlingen van afrikaansche afkomst, naar sommige Staten der tropische streken, in welke door de Vereenigde Staten ten dien einde, en tot hun welzijn, door een verdrag regten kunnen verkregen worden.—Het is eenvoudig op dat deze menschen mogen gaan en zich vermengen met de reeds in die Staten (en een groot aantal van het volk aldaar is van het gekleurde ras,) bestaande bevolking, waar de kleur geene vernedering is, en waar zij zich vrij met elkander kunnen vermengen, met al de regten van nederzetting en burgerschap, en zich in kolonien vormen.

Van dezen voorgestelden maatregel sprekende, zeide de heer Jefferson: "Men bevond echter, dat de publieke geest dit voorstel nog niet verdragen kon; en toch is de dag niet meer ver af, waarop het verdragen en aangenomen moet worden, of er zal iets ergers volgen.—Niet is met meer zekerheid in het boek des noodlots geschreven, dan dat deze menschen (de negers) vrij moeten zijn; en het is niet minder zeker, dat de twee rassen, gelijkelijk vrij, niet onder hetzelfde gouvernement leven kunnen. Natuur, gewoonte, meening hebben onuitwischbare lijnen van onderscheiding tusschen hen getrokken. Het ligt nog in onze magt het werk van *vrijverklaring en verbanning* (*emancipation and deportation*) te besturen, en in zulk eenen langzamen graad, dat het kwaad ongevoelig zal slijten, en hunne plaats langzamerhand door vrije blanke arbeiders zal ingenomen worden. Als men het integendeel laat voortgaan, dan moet de menschelijke natuur sidderen bij het vooruitzigt, dat zich opdoet. Wij zouden te vergeefs naar een voorbeeld zoeken in de spaansche verbanning of vervolging der Mooren."

In eenen brief aan Mr. Coles, waarschuwt de heer Jefferson aldus zijne vrienden in het Zuiden:—"En toch nadert het uur van vrijverklaring in den loop des tijds. *Het zal komen*; en of het wordt aangevoerd door de edelmoedige inspanningen onzer eigene vrienden, of door het bloedig proces van St. Domingo * * * * * is een blad onzer geschiedenis, dat nog niet is omgekeerd."

In zijnen brief aan den heer Sparks zegt hij:—"Het tweede en voor ons allergewigtigste onderwerp, daar het op onze phijsieke en morele karakters, op ons geluk en onze veiligheid nederkomt, is te voorzien in eene verblijfplaats, waar wij trapsgewijs die gansche bevolking van onder ons kunnen heen zenden, en haar, onder onze hoede en bescherming, tot een afzonderlijk, vrij en onafhankelijk volk maken, in een land en klimaat, dat het menschelijk leven en geluk gunstig is."

In overweging van de commerciele voordeelen van vrijen handel met zoodanige kolonien, konden de Vereenigde Staten wel alle noodige en gepaste maatregelen nemen, om dezelven in het genot van de regten en privilegien te handhaven, verkregen door een verdrag, gemaakt om haar daar te vestigen. Hier kan dit gouvernement iets doen, eener groote natie waardig. Er zou den vrijen zwarten een weg worden aangeboden, om aan een vernieuwd lijfeigenschap te ontkomen. Menschlievenden zouden aanleiding hebben om hunne slaven vrij te laten; de noordelijke slaven Staten, de vrije Staten navolgende, konden rustig en trapsgewijs vrijen arbeid in de plaats van slavenarbeid invoeren, aldus tot hunne welvaart en eer bijdragende; de groote rampen, die men van eene te zeer opgehoopte slavenbevolking te duchten heeft, zouden vermeden worden; en de vrijheid zou heerschen in een algemeen bloeijend land, en onder het gebied van enkel het blanke ras. De handel van deze kolonien, met haren ouderdom in hare beschaving toenemende, zoude onzen rijkdom en voorspoed vermeerderen, en het onregt van jaren van verdrukking zou voor altijd uit het boek der herinnering worden gewischt. Hiertoe moet het vroeger of later komen, en uitstel vergroot slechts de ons omringende moeijelijkheden.

Voor te gaan in het inroepen van de aandacht des ganschen volks voor deze groote onderneming, zou zeer goed voegen aan de krachtige jonge Staten van het Noordwestelijk Grondgebied, die zijn opgewassen in de schaduw van den door Virginie geplanten vrijheidsboom.

Een vertoog aan het Congres over dit onderwerp wordt ernstig aanbevolen.

Vreedzame en wettige middelen alleen kunnen ons van de slavernijuitbreiding en de slavernijgisting verlossen.

De ergerlijke beroeringen te Harpers Ferry, die men met den naam van verraad tegen het Gouvernement van den Staat Virginie vereerde, waren het waardige kroost van de geweldadige poging om slavernij in Kansas te planten, en de wettige vruchten van de herroeping van het Verdrag van Missouri.

Hoe zeer wij ook dappere mannen en heldhaftige daden bewonderen, kunnen wij er geene verontschuldiging in vinden voor pogingen, om, onder een gouvernement gelijk het onze, een huishoudelijk kwaad met geweld weg te nemen.

De theorie van ons gouvernement is, dat het een gouvernement is van wet en niet van geweld. Er zijn vreedzame en wettige middelen, waardoor een onregt kan hersteld worden. Geregtigheid voor de zonden van natien, zoowel als voor de zonden van enkele personen, ofschoon somtijds schijnbaar langzaam, is altijd zeker als de volstrekking van goddelijke oordeelen. Terwijl wij een gouvernement van verbondene staten blijven, eischt de goede trouw dat geen staat, en de burgers van geenen staat, zich bemoeijen met de instellingen van eenen anderen staat. Terwijl Wisconsin geenen vijandelijken inval zal lijden van eenen anderen staat, of de burgers daarvan, zoo moet het elken vijandigen aanslag op de instellingen van zijne broederstaten onderdrukken. Het geval van de moeijelijkheden te Harpers Ferry was gekenmerkt door misdaden, beiden door aanvallers en aangevallenen bedreven. Het doet er niet toe hoe menschlievend de beweegredenen der misleide menschen geweest is, zij begingen misdaden in het oog der wet, die door geene goede burgers kunnen bewimpeld of verontschuldigd worden.

De Unieontbindings gevoelens, in gedeelten des lands aan den dag gelegd, en somtijds in onze zalen van Nationale Wetgeving, zijn onvaderlandschgezind, onwaardig, schandelijk.—Elke *bedreiging* van Unieontbinding moest aan de algemeene afkeuring van alle sectien der Unie worden prijs gegeven, en elke *poging* tot Unieontbinding met eenen halster beloond worden. De Unie dezer Staten kan niet ontbonden worden. Zij kan gescheurd, maar kan niet omver geworpen worden.—Er is geene denkbare gebeurlijkheid, in welke men er zijne toestemming toe kan geven. Eene scheuring, in plaats van ons van tegenwoordige rampen te verlossen, zou alle sectien in veel grootere rampen wikkelen. Terwijl het Noorden niets vraagt, dat onregt is, zal het zich aan geen onregt onderwerpen, doch zal zijn geneesmiddel in heilzame wetten zoeken, die wijs uitgevaardigd en met vastheid uitgevoerd worden. Als eenige staat zijne trouw vergeet, moet hij daarvan worden terug gebragt. Het Zuiden heeft aanspraak om ongedeerd in zijne huiselijke betrekkingen en instellingen te blijven, en moet daarmede tevreden zijn; terwijl beide sectien der Unie, trachtende elkander stipt regt te doen, nog van alle jaloerschheid en allen naijver bevrijd worden, en de bespotting der natien der aarde ontkomen kunnen.

"Geloof zonder goede werken is dood." Arbeid en waakzaamheid, en eerlijkheid van bedeeling, gewijd aan het welzijn van den Staat, en van het gemeenschappelijk land, met een ernstig verlangen naar den bloei en het geluk des ganschen volks, zal al de donkerheid verdrijven, die ons omgeeft, en de hoop op eenen voortdurenden bloei herstellen. Met eene billijke trots kunnen wij dan, in het verledene, op den uitbottenden, ontluikenden luister van Jong Amerika, zoo als het was, en, in het tegenwoordige, op de rijke rijpheid, zoo als het is, staren.

A. W. RANDALL.

MADISON, 12 Jan., 1860.

1859. Nieuwe voorraad van Goederen. 1859

De ondergeteekenden maken hiermede hunne vrienden en het publiek in het algemeen achtingsvol bekend, dat zij

In hun nieuw Steenen Gebouw,

hunnen winkel op nieuw gevuld hebben en thans weder ruim geassorteerd zijn, in

GROCREIJEN & PROVISIEN,

Glas- en Aardewerk, Vensterglas, Verwstoffen,

Houten waren en Sterke Dranken in soorten,

en welke goederen in den groot- en klein-handel tegen uiterst lage prijzen zullen verkoopen.

Daar wij onze waren regtstreeks uit het Oosten ontvangen, hopen wij onze begunstigers zoo prompt en civiel te kunnen bedienen, als eenige andere winkel in Sheboygan.

Voor allerlei producten betalen wij de hoogste prijzen.

Sheboygan, Febr. 1858. JOSEPH SCHRAGE & Co.

AYER'S

CATHARTIC PILLS

VOOR ALLEN WAARTOE EEN BUIKZUIVERINGS MIDDEL NOODIG IS.

Voor hardlijvigheid;
Voor bedorvenespijsvertering;
Voor geelzucht;
Voor eene vuile maag;
Voor hoofdpijn;
Voor den rooden loop;
Voor spijsloop;
Voor aanbijen;
Voor klierziekte;
Voor daaruit voortspruitende ongesteldheden;
Voor het rheumatismus;
Voor huidziekten;
Voor ongesteldheden der lever;
Voor waterzucht;
Voor uitslag, builen en haarworm;
Voor wormen;
Voor jicht;
Voor eene zwakke maag om voor het eten inte nemen;
Voor zenuwpijn;
Voor scherpten in het bloed.

Zij zijn met suiker bekleed, zoodat de lastigste innemer ze met genoegen slikken zal, en zij zijn het best openend middel der wereld voor alle oogmerken van een huismiddel.

Prijs 25 cts de doos: zes dozen: $1,00

Een aantal geestelijken, geneeskundigen, staatslieden en uitstekende personen hebben hunne namen verleend, om van de onvergelijkelijke nuttigheid dezer geneesmiddelen te getuigen, maar onze plaats alhier laat ons niet toe dezelven hier in te lasschen. De hieronder opgenoemde agenten geven *voor niet* almanakken uit, waarin zij zijn opgegeven: ook met volledige beschrijvingen der bovengenoemde ziekten, en de behandeling, die tot derzelver genezing moet gevolgd worden.

Laat u niet door beginsellooze kooplieden met andere bereidingen afzetten, waarbij zij meer verdienen. Vraagt *Ayer's* middelen, en neemt geene anderen. De zieken hebben de beste hulp noodig, die er is, en die moeten zij hebben.

Bereid door
Dr. J. C. Ayer & Co.,
LOWELL, Mass.

Allegeneesmiddelen zijn te koop bij
W. H. Davis, Sheboygan, Wis.
P. H. Smith, Plymouth.
N. C. Farnsworth & Co., Sheboygan Falls.
Kasch & Steavens, Greenbush.
J. Heukelman Wolters, Pella, Jowa.
John Rice, Milwaukee, en alle Drogisten.

CHARLES MEYER,

[LAATSTELIJK REGISTER OF DEEDS]

beveelt zich zijnen HOLLANDSCHEN VRIENDEN IN SHEBOYGAN COUNTY als

VREDEREGTER

aan, en belooft eene prompte en onpartijdige behandeling van de hem toevertrouwde zaken.

☞ Zijn kantoor is in de 8ste straat.

Sheboygan, 13 April, 1859. 480

ALLERBESTE

T A R W E

en

ROGGEBLOEM &c.

T E K O O P,

den

EVERGREEN CITY MOLEN.

Hoek van de zevende en Center straat. Er is altijd een groote voorraad van voeder voor handen.

884tf. **V. E. Young**, agent.

IJZERGIETERIJ

VAN

JOSEPH KELLER.

Bij dezen maakt de ondergeteekende bekend, dat in zijne ijzergieterij, in de center straat, Sheboygan, te bekomen zijn PLOEGEN, WAGENS, en allerlei LANDBOUW-GEREEDSCHAPPEN en GEGOTEN IJZERWAREN van de beste hoedanigheid en egen eenen zeer civielen prijs.

JOSEPH KELLER.

Sheboygan, Maart, 1858. n8tf

Nieuwe

POTASCH FABRIEK.

Wordt gevraagd

100 ton zwart zout!

20,000 bushels asch!

Waarvoor de ondergeteekende bij aflevering contant zal betalen, in zijne potasch-fabriek te Sheboygan.

Sheboygan, 7 Aug., 1859. A. P. LYMAN.

AUGUST POTT,

OPENBAAR NOTARIS

maakt wissels over naar Europa,

belast zich met de zorg voor den overtogt van daar naar de

VEREENIGDE STATEN

benevens andere commissien vice versa,

drijft ook een agentschap voor den koop en verkoop van

LANDERIJEN,

het betalen van

BELASTINGEN enz.

Sheboygan. Wisconsin

ELLIS & JONES

ADVOCATEN EN PROCUREURS.

SHEBOYGAN, - WISCONSIN

Deze nemen alle regtzaken in de counties Sheboygan, Manitowoc, Calumet en Ozaukee op zich.

ZIJ STAAN IN BETREKKING MET
Hon. Wm. R. Gorsline, Sheboygan.
F. R. Townsend, Esq., Cash. of the Bank of Sheboygan, Sheboygan.
Warren Smith, Esq., Sheboygan.
Judge Miller, Milwaukee.
Messrs. Wm. Jones jr. & Co., Chicago, Ill.
Dr. T. F. Rochester, Buffalo, N. Y.
T. H. Rochester, Pres. City Bank, Rochester
James Wilson, Esq. 169 Brodway N. Y.
Messrs. John Olmsead & Co, N. Y.
Hon. John C. Knox Philadelphia.
George Stewardson Esq., do.
Josiah Dent, Esq., St. Louis.
Jeremiah Van Renselaer, Detroit.

☞ Kantoor over de Bank of Sheboygan.

Sheboygan, 5 April, 1858.

John Sully

is weder te HUIS, te SHEBOYGAN FALLS, zijnde pas van zijne reis naar NEW YORK teruggekeerd, met eenen volledigen voorraad nieuwe goederen, die hij zoo goedkoop zal verkoopen als de goedkoopste en daarbij zijne kalanten zoo goed zal behandelen, dat men er van zal staan te kijken.

Ga niet naar

PIKE'S PEAK!

Het is beter te huis te blijven en Graan te telen en landbouw of handwerk te drijven en

met Sully zaken te doen.

OORLOG

in

Europa

zal het geld weder overvloedig in omloop brengen, en de prijzen der veldvruchten doen stijgen, zoodat het beter rekening zal geven, te huis te blijven en graan te telen, enz., en met

JOHN SULLY

begotie te doen, dan naar Pike's Peak te gaan, om naar goud te graven—en geen goud te vinden.

SULLY koopt boter, eijeren, huiden, graszaad, vodden, menpelvelken en alle andere voortbrengselen der County en zal altijd den hoogsten prijs betalen, terwijl hij zijne goederen zoo civiel verkoopen zal als eenige winkel in Sheboygan County.

Kennisgeving.

Al degenen, die Tax - Certificaten van den County Treasurer of Redemption Certificaten van den Klerk der Board of Supervisors in handen hebben, worden bij dezen opgeroepen, om dezelven binnen den tijd van 3 maanden, in het Kantoor des genoemden Klerks te laten registreren, zullende die anders als voor de wet ongeldig beschouwd worden.

A. POTT,
Klerk der Board der Supervisors.

Sheboygan, 18 Januarij 1860.

Kennisgeving!

De jaarlijksche vergadering van het Landbouwkundig Genootschap van Sheboygan County zal gehouden worden, in het dorp Plymouth, op Dingsdag, den 3den Januarij, 1860, des namiddags ten een ure.

G. S. GRAVES, Secretaris.

Sheboygan, den 28sten Dec., 1859.

*** Heden overleed tot onze bittere droefheid onze geliefde zoon GILLES, in den jeugdigen leeftijd van ongeveer twaalf jaren, diep betreurd door allen, die hem gekend hebben.

J. R. MULLER.
J. MULLER — MESDAG.

AMSTERDAM, Sheboygan Co. Wis.,
5 Januarij, 1860.

☞ De *Groninger Courant* gelieve dit berigt over te nemen.

de tafel, rukte hem in eens den doek van de oogen, en riep verheugd uit: "Vrolijke kersmis, Pieter! Zie, dat heeft u het kerskindje gebragt!" Pieter stond met groote oogen te kijken, en kon maar volstrekt niet gelooven, dat Jonathan in ernst sprak. Maar toen hij zich toch eindelijk laten overtuigen, eindelijk toch gelooven moest, gevoelde hij eene groote blijdschap en ontroering, en terwijl hij Jonathan de hand drukte, glinsterde er een traan in zijne oogen.

"Ziet gij, Jonathan, het is niet om de geschenken, hoe prachtig zij ook zijn," zeide hij, "neen, het is slechts, omdat ik toch zie, dat gij mij lief hebt, en een goed hart hebt, en Jonathan," voegde hij er zachtjes bij, "omdat gij ook, om uwe eigene blijdschap, den knecht Ruprecht niet vergeten hebt, maar ook aan anderen denkt, om hen te verblijden, — ziet gij, dat is het, wat mijne ziel zoo gelukkig maakt, en nooit zoo lang als ik leef, zal ik dezen avond vergeten! Gij zijt een goede, lieve Jonathan, en ik zal altijd uw getrouwe Pieter zijn en blijven, zoo lang gij mij bij u dulden kunt."

En Jonathan lachte, en terwijl hij Pieter omhelsde, fluisterde hij hem in het oor:—"Alzoo waart gij de knecht Ruprecht, Pieter! Nu weet ik het toch, daar gij er zelf van begint."

"Ja, ik was het, en ik dacht u een weinig bang te maken, maar gij hebt u dapper gehouden, Jonathan!"

"En waarom niet! Hoe kon mij op den lieven heiligen kersavond, in het huis mijner ouders, iets kwaads overkomen! Daaraan dacht ik Pieter, en daarom werd ik niet bang, niet het minst. Maar hoe kwamt het, dat gij er zoo groot uitzaagt met uwe hoornen?"

"Dat was gemakkelijk te maken, Jonathan! Ik had mij eene koehuid omgehangen, en den kop met de hoornen droeg ik op eene hooivork hoog boven mij. Begrijpt gij het nu?"

"Ja, ik begrijp het!" antwoordde Jonathan lagchend. "Doch kom nu en bezie mijnen molen eens! Zie, daar staat hij, en hij is wonderfraai, ofschoon gij, ondeugende Pieter, zeidet, dat ik er in het geheel geen' kreeg."

"Welnu, was dat niet beter, kleine ondeugende Jonathan, dan als ik het tegendeel gezegd had en gij had er geen' gekregen? Maar zie, fraai is hij! Fraai en prachtig! En maalt hij ook? Geheel zoo als het behoort!"

"Geheel zoo als het behoort, Pieter! Zie maar!"

En Jonathan opende de sluizen, zoodat het water uit den vergaderbak stroomde; de raderen draaiden, de molensteenen snorden, de graankorrels rolden, het klapperde vrolijk klip klap, klip klap, en Pieter verheugde zich, en Jonathan verheugde zich, en mijnheer en mevrouw Konkenwijk verheugden zich, zoodat zij zelve bij den molen medespeelden, en zoo werd aan hen vervuld wat er Lucas 2, vers 10 en 11, geschreven staat: "Zie, ik verkondig u eene groote blijdschap, enz."

HET TWEEDE HOOFDSTUK.

DE MAPPELS.

Sedert dien gelukkigen kersavond waren nu meer dan zeven volle jaren verstreken: Zeven volle jaren met afwisseling van vermaak en lijden, geluk en ramp, vreugde en droefheid, welke zij elken mensch brengen, maar ook elken, hoe hoog of laag geboren hij zijn mogt, hoe rijk of arm, hoe gelukkig of voorspoedig. De [illegible] [illegible] bewogen [illegible]

Hij was alleen — duisternis omgaf hem, — zijne ziel was gespannen in dit voorgevoel der naderende vreugde, — en daarbij schenen hem de minuten als slakken te kruipen.

Hij dacht na!

Dit was het eerste kersfeest, dat hij met vol bewustzijn beleefde, want de vroegere kersfeesten schenen hem meer als droomen voorbijgegaan te zijn, dewijl hij nog te jong was geweest, om de beteekenis van het schoone feest te begrijpen. — Maar thans was dit geheel anders. Hij wist waarom het kersfeest gevierd werd, en nevens de kloppende vreugde in zijn hart, gevoelde hij de innigste dankbaarheid voor den Heiland, aan wien hij deze vreugde te danken had.

"Ja, ja," mompelde hij bij zich zelven; "ik wil ook altijd regt goed en braaf zijn, elk jaar door, op dat ik mij de vreugde waardig make, waarmede het lieve kersfeest ons kinderen overstroomt, en moeder zal nooit weder over mij te klagen hebben."

"Braaf gedacht!" zeide eene stem op eenen zwaren toon. "Maar luister eens Jonathan! Het is nog niet genoeg, wat gij u zelven daar beloofd hebt, gij moet nog meer doen."

"Wat moet ik doen? En wie zijt gij?" vraagde Jonathan, bijna een weinig verschrikt, ofschoon hij eigenlijk niet bang was, want hij bevond zich in het huis zijner ouders, waar hem zeker geen leed geschiedde.

"Wie ik ben?" antwoordde de stem hol en dof, "ik ben de knecht Ruprecht, die de goede kinderen op kersavond blijde maakt, en de ondeugende jongens in den zak steekt en wegdraagt. Nu kent gij mij. Zijt gij niet bang?"

"Neen!" antwoordde Jonathan driest. "Neen, ik ben niet bang, want ik heb niet [illegible]

"Dat is niet genoeg," hernam knecht Ruprecht met de dreigende stem der waarschuwing. "Het is niet genoeg, niets kwaads te doen, men moet ook den goeden en vasten wil hebben, om goed te doen. Hebt gij dien wil, Jonathan?"

"Den wil heb ik wel," gaf de knaap ten antwoord, "maar eigenlijk een voornemen heb ik nog niet gehad; doch van nu af aan zal ik er een hebben."

"Welk voornemen?" vraagde knecht Ruprecht.

"Zoo veel goed te doen, als ik kan," antwoordde de knaap; "en stellig wil ik beloven, in mijn gansche leven geenen kersavond te laten voorbijgaan, zonder het een of ander goeds te doen, of den een' of anderen eene vreugde te verschaffen. Dat is mijn voornemen, en ik zal het nooit vergeten en nooit breken."

"Goed, Jonathan; dat is een Godgevallig voornemen, en om uwer vrome besluiten wil, zal uwe kersmisvreugde niet meer gestoord worden. Vaarwel! Wij zien elkander weder."

En eensklaps was het als vertrok een blaauw vlammetje; dat weder snel verdween, en Jonathan ontdekte bij de zwakke schemering van [illegible] eene groote gedaante, die [illegible] hoornen op het hoofd scheen te hebben, en toen was alles weder donker, en knecht Ruprecht verdween als [illegible], als hij gekomen was.

"Zonderling," dacht Jonathan, "dat ik hem niet herkend heb! Zou het vader geweest zijn? Doch dat is niet mogelijk, want vader heeft het druk in de kantoor. — Of mijnheer Mappel, de eerste boekhouder? Neen, die ook niet, want die is lang naar huis gegaan. Ik kan het niet raden en toch klonk mij de stem, ofschoon dezelve veranderd was, zoo bekend, als of ik haar jaar in jaar uit alle dagen gehoord had. [illegible]

Mengelwerk.

Aan mijn' vriend van der Zaa, in het oude Vaderland.

O neen, ik vind mij niet bedrogen,
Gewezen buurman van der Zaa,
Door al het schoone brievenschrijven
Uit 't rijke land Amerika.
Ik zal u de waarheid melden:
Schoone bosschen, schoone velden,
Pracht van huizen, en wat meer,
Kerken voor den lieven Heer.
't Is niets dan grootheid, glans en pracht,
Dat u bij elken voetstap wacht.
Gij zult gewis met mij bekennen,
Dat men zeer goed kan gewennen,
In zulk een land van overvloed,
Van pani, van koek, en suikergoed.
Wat zegt gij, vriendje van der Zaa,
Is 't niet goed in Amerika?
Ik heb u nu het schoon beschreven
Van het land, waarin wij leven,
Waar de vlijt haar zetel troont
En des mensch zijn arbeid loont.
Geen luiaard vindt gij in dit land,
Want luiheid is hier groote schand',
't Is alles bloeijend in Amerika.
Mijn beste buurman van der Zaa.
En hoe minzaam zijn er de menschen,
Het laat niets overig te wenschen,
Edelmoedig, vroom en goed van geven
Doet hier den mensch gelukkig leven,
Ja, beste vriendje van der Zaa,
't Is een schoon land Amerika.—
Den inboorling is het gegeven,
Zoo doende met den mensch te leven,
Verbroederend zonder eigenbaat,
Kent hij noch afgunst, nijd of haat.
Hij is een Christen, en gij kunt 't geloo-
ven,
Dat zij zijn eerlijkheid zeer loven.
Den vreemd'ling zal hij nooit bedriegen,
Waarheid spreekt hij, zonder liegen.
Ja een woord vriend van der Zaa
't Zijn heiligen in Amerika.
En nu nog het schoonst' van allen,
Wat u het beste zal bevallen,
Er is hier geen rang van personen
En om u dit klaar te toonen,
Zoo weet de heer is den knecht gelijk,
Hier huist met elkander arm en rijk.
Dit is natuurlijk vriend van der Zaa,
't Is een republiek, Amerika.—
Maar er is nog iets, wat gij moet weten,
En 't geen gij nimmer moet vergeten,
Niets evenaart ons vaderland,
En nergens vindt gij beter land.

Green Bay, 1860.

J. P. P. G.

De hemel een weerprofeet.—De kleuren des hemels bieden op bijzondere tijden eenen wonderbaren goeden leiddraad aan, om het weder te voorspellen. De rooskleurige ondergang der zon kondigt niet alleen schoon en een roodachtige zonsopgang slecht weder aan, maar er zijn nog andere kleuren, die met gelijke duidelijkheid en naauwkeurigheid spreken. Een heldere, geelachtige hemel des avonds duidt wind aan, een bleekgele regen, eene gelijkmatige graauwe kleur is des avonds een gunstig teeken, doch des morgens een ongunstig. De wolken zijn op en voor zich zelven van groote beteekenis; als derzelver vorm zacht en gesmijdig, onbepaald en vederig is, zal het weder schoon zijn; als derzelver randen hard en ruw, scherp en bepaald zijn, zal het slecht wezen. In het algemeen toonen de ongewone kleuren wind of regen aan, terwijl kalmere en zachtere tinten schoon weder beloven.

Dit zijn eenvoudige regels, en toch, hoe eenvoudig zij ook schijnen te zijn, heeft het britsche handelscollegie dezelven toch gewigtig genoeg geacht, om deze ervaringen tot nut en voordeel der zeevarenden op nieuw in het licht te geven.

Bogus.—Het woord *Bogus* heeft zijn aanzijn aan eenen zonderlingen oorsprong te danken. In het jaar 1834 werd er eene wijd vertakte valsche munter bende in eene der westelijke steden opgeligt. De bende hield zich bezig met het vervaardigen en verkoopen van Vereenigde Staten munten. De naam des hoofdaanvoerders der bende was Bogus. Toen hij gevat was, keerde de spitsboef den mantel om, en trad als getuige tegen zijne medepligtigen op, en door zijne aanwijzingen werd de gansche rest der valsche munters van schuld overtuigd. Van toen af werd valsch geld *Bogus* genoemd en langzamerhand werd dit woord gebruikt voor alle valsche en bedriegelijke dingen.

Hondenschranderheid.—Gedurende den zomer van 18——, reisde een heer met name "Old Moss," die aanmerkelijk veel van eenen snank weg had, op eene stoomboot den Mississippi op. Hij had eenen leelijken hond bij zich, dien hij "Majoor" noemde. Old Moss zat met een aantal heeren in de kajuit, en, gelijk hij gewoon was, pochte hij op hetgeen die doen kon. De kapitein, die er niet van af stond, merkte aan, dat hetgeen hij zeide wel waar kon wezen, maar dat hij het niet geloofde. Moss antwoordde dat hij wilde wedden, om het geld van al de tegenwoordige heeren, dat hij zijnen hond drie dingen zou laten doen, door hem te zeggen het te doen. De kapitein nam de weddingschap aan. Old Moss opende de deur en ging naar buiten op het dek, gevolgd door den kapitein en de aanwezige heeren, die zeer verlangend waren om de grap te zien.

Moss greep den hond en wierp hem over boord. Zoodra als de hond het water raakte, schreeuwde Moss:

"Zwem, majoor, zwem!"

De hond zwom natuurlijk. Moss hield den hond in het oog. Zoodra als hij zag, dat het beest grond kreeg, schreeuwde hij luidkeels:

"Waad, Majoor, waad!"

Majoor waadde tot hij op droogen grond kwam en toen riep Moss:

"Schud u af, Majoor, schud u af!"

Majoor schudde zich af. Moss wendde zich tot den kapitein—die, met de aanwezige heeren in lagchen uitbarstte—en riep hem toe:

"Daar, ik heb de weddingschap gewonnen."

De kapitein betaalde natuurlijk het geld.

☞ De kapitein van eenen engelschen koopvaardijvaarder, aan welks boord zich ook de vrouwen van verscheidene officieren bevonden, en die in eene haven van het Chinesche rijk voor anker lag, gaf op den avond van zijne afreis een schitterend feest op zijn schip, waarop Chinezen genoodigd werden. Na dat de Engelschen met hunne vrouwen dapper gedanst hadden en druipende van zweet en hijgende op het dek rondgingen, om te bekomen en zich te verkoelen, vraagde een mandarijn, die zich onder de gasten bevond, geheel verbaasd aan den kapitein, terwijl hij naar de vermoeiden wees: "Waarom laat gij dat werk niet door uwe bedienden doen?"

☞ Een kommies betrapte op zekeren Zaturdag eenen jongen, die juist eene kalfsschijf wilde binnensmokkelen. Doch in plaats van het vleesch aan te geven, bragt de brave ambtenaar het bij eenen bakker, om het te laten braden. De jongen, die dit was gewaar geworden, begaf zich naderhand daarheen, haalde bednard uit naam van den kommies het gebraad af, en deze viel als uit de wolken, toen hij vernam, dat zijne brandpan, benevens den inhoud, gevlogen was. Hij durfde echter niets zeggen en betaalde met een knorrig gezigt de kosten van het braden.

☞ In een klein stadje van het Westen, waar men zich het gezigt nog in een gemeenschappelijk waschbekken reinigt, beklaagde zich een reiziger uit het Oosten over eenen vuilen handdoek.

De herbergier zag hem geheel verbaasd aan en zeide: "Wat? Aan dien handdoek hebben zich reeds vijftig personen het gezigt afgedroogd, en daar heeft er nog niet een over geklaagd. Gij zijt waarlijk de eerste, die zoo keurig is."

☞ Cartouche, de beruchte fransche roover, werd eens door eenen jongman gevraagd, om in zijne bende te worden opgenomen.

"Waar hebt gij gediend?" vraagde Cartouche. "Twee jaren bij eenen procureur, en zes maanden bij eenen policie inspecteur." "Wel," antwoordde de rooverhoofdman, "het is even zoo goed, als dat gij al dien tijd in mijne bende gediend had.

☞ Als in Australie eene Bank hare betaling schorst, dan is de gewone manier den president dier Bank naar den naasten boom te brengen, en zijne ademhaling te schorsen. Het middel is eenvoudig en werkt stellig krachtig, maar wij willen, om der menschlievendheid wille, niet aanraden het hier in te voeren.

☞ Toen de beroemde Dunning, naderhand lord Ashburton, eens voor eene Jury in het geregtshof het regt verklaarde, viel Lord Mansfield hem in de rede door te zeggen.

"Als *dat* regt is, dan zal ik naar huis gaan en mijne boeken verbranden."

"Mij lord," antwoordde Dunning, "gij deed beter met naar huis te gaan en ze te *lezen*."

HOTEL WETTSTEIN.

In de Oost water straat, te Milwaukee.

De ondergeteekende zal alles doen wat hij kan, om het Hotel Wettstein tot een wezenlijk goed logement te maken.

C. THEODOR WETTSTEIN. 469tf.

Bille Williams,

ADVOCAAT en PROCUREUR,

Practiseert voor alle Geregtshoven in dezen Staat, en belast zich voornamelijk met het invorderen van verschuldigde gelden.

SHEBOYGAN. WISCONSIN.
den 21sten Junij 1858. 437tf.

J. P. VOSWINKEL DORSELEN

Consul der Nederlanden voor WISCONSIN, MICHIGAN & MINNESOTA te

MILWAUKEE,..............WIS.

Adres: de Heeren MARSHALL & ILSLEY, bankiers, Oostwaterstraat.

Het Nederlandsche publiek in bovengenoemde Staten wordt hiermede verwittigd, dat alle officiële naar Europa te verzenden stukken, ten einde bij het bestuur of bij de regtbanken in Nederland van kracht te zijn, door den Consul moeten zijn gelegaliseerd.

Hamburgsch-Amerikaansche PAKKETVAART - ACTIEN - CO.

POST-STOOMSCHIPVAART tusschen

New-York & Hamburg.

via Southampton,

door middel der nieuwe, op het soliedst gebouwde en op het elegantst ingerigte groote ijzeren poststoombooten.

Borussia, 2000 ton, kap. Trautmann
Hammonia, 2000 ton, kap. Schwensen.
Saxonia, 2500 ton, kap. Ehlers.
Bavaria, 2400 ton, kap. Taube.
Teutonia, 2400 Ton.

Bovengenoemde wegens hunne snelle en gelukkige reizen met roem bekende stoombooten worden regelmatig op den

1st [illegible] iedere maand

van New-York en Hamburg, via Southampton geexpedieerd, en nemen passagiers mede van New York naar

Hamburg, Havre, Londen en Southampton tegen de volgende prijzen:

Eerste Kajuit..................	$ 1,00
Tweede Kajuit..................	55
Tusschendek......	35

Van Hamburg naar New-York.

1. kajuit $112,50. 2. kajuit $68. Tusschendek $45.

☞ Pakketten voor Duitschland nemen wij op den dag der afvaart der stoombooten slechts tot des morgens ten 9 ure aan.

☞ Brieven naar Duitschland zijn "Per Hamburg Steamer" geteekend aan den Post over te geven.

VEERTIENDAAGSCHE REGTSTREEKSCHE

PAKKETVAART,

tusschen

Hamburg & N. York,

door middel der voordeelig bekende Clipper-Schepen

Donau, Main, Oder, Elbe, Weser, Neckar, Deutschland, N.-Amerika,

☞ Wegens passage wende men zich aan

C. B. Richard & Boas,
Algemeene passage-agenten.
151 Broadway, New-York.

GERMAN BANK.

Deze bank heeft een kapitaal van - - - -	$25,000
Bankbiljetten in circulatie, - - - - -	22,000
Gedeponeerde Staats Effecten,- - - -	26,000

Koopt en verkoopt wissels, zoowel buitenlandsche als binnenlandsche, en collecteert gelden in alle deelen van Amerika.

Interest tegen 6 procent, wordt betaald op gelden, welke minstens 60 dagen gedeponeerd blijven.

Sheboygan, 2 Augustus 1856.

JOHN EWING, Pres.
J. H. MEAD, Kassier.

Becker & Drossel.

HANDELAREN IN

BRANDEWIJN, HOLLANDSCHEN JENEVER, WIJNEN, LIKEUREN, SPAANSCH BITTER, OHIO WHISKEY, EN CIGAREN.

27 tf

Winkel in Zaegel's Brick Block, Sheboygan, Wis.

W. W. KING'S

IJzerwinkel,

Achtst Straat, naast SCHRAGE & CO.

De ondergeteekende kondigt hierbij het Hollandsche publiek dezer Stad en County achtingsvol aan, dat hij zijnen bekenden winkel van IJzerwaren, landbouwers- en handwerkers gereedschappen door aankoopen zoo heeft opgevuld, dat hij met het beste etablissement van dien aard in het Westen kan wedijveren. Door eene veeljarige uitoefening dezes bedrijfs is hij in staat gesteld zijnen begunstigers prompt en civiel te bedienen, en ben goedkoopere aanbiedingen te doen, dan een zijner concurrenten. Hij verzoekt derhalve om een ieders gunst en recommandatie.

WM. W. KING.

Sheboygan, 2 Maart 1857. y 9

Schurz & Paine.

Meesters in de regten.
KANTOOR NO. 3, KNEELAND'S BLOCK,
Oost water Straat, Milwaukee, wis.

CARL SCHURZ. HALBERT E. PAINE. 69t4

W. H. PAINE,

STADS- EN COUNTY LANDMETER.

Opmetingen worden met de meeste vaardigheid en naauwkeurigheid volvoerd.

Kantoor bij GEO. C. COLE, in Otten's Brick Block, 8ste straat, Sheboygan. y 21

Mr. W. F. OTTEN

N w York.

[Vroeger advocaat en candidaat notaris te Amsterdam, Holland]

7 Beekman street, [Nassau Bank Building, room No. 2.]

OFFCE OF MR. EDMON BLANKMAN, COUNSELLOR AT LAW.

stelt op alle geregtelijke en buiten geregtelijke acten voor de Vereenigde Staten en Nederlanden; volmagten, overdragten van eigendom, hypotheken [mortgages], testamenten, enz.; vertaalt en copieert in de Engelsche, Fransche, Hoogduitsche en Nederlandsche talen, geeft inlichtingen omtrent den staat der nalatenschappen vroeger beheerd door de weeskamers in Nederland en ontvangt inteekeningen op

1.) Humoristisch Album,

gewijd aan liefhebbers van eene vrolijke luim, uitgegeven wordende te Rotterdam bij H. Nijgh, prijs per jaargang [48 geillustreerde vellen en 12 groote platen] in vooruitbetaling $6 —

2.) De Nieuwsbode,

Orgaan der Nederlanders in Amerika, uitgegeven wordende te Sheboygan, Wis. 482 6m

Sheboygan & Mississippi spoorweg.

BEKENDMAKING.

Op en na Maandag, den 6 Junij, zullen de treinen loopen als volgt, tot nadere kennisgeving:—

Van Sheboygan naar Sheboygan Falls, Decca en Plymouth des morgens ten 6 en des namiddags ten 3 ure.

Van Sheboygan Falls naar Decca en Plymouth, des morgens ten 6 ure 20 min., en des namiddags ten 3 ure 20 minuten.

Van Decca naar Plymouth, des morgens ten 6 ure 40 min., en des namiddags ten 3 ure 40 minuten.

Van Plymouth terug des morgens ten 7 ure 40 min., en des namiddags ten 4 ure 30 minuten; van Decca des morgens 8 ure, en des namiddags ten 4 ure 50 minuten; van Sheboygan Falls des morgens ten 8 ure 20 minuten, en des namiddags ten 5 ure 10 min.

Vracht van Sheboygan naar	Sheboygan Falls,	20Ct.
„ „ „ „	Decca	35 „
„ „ „ „	Plymouth	50 „

☞ *Goederen worden tegen eene billijke vracht medegenomen.*

AYER'S

Kaartsmiddel

voor de spoedige genezing van

Afwisselende koorts, of heete en koude koorts, Tusschenpoozende koorts, Rilkoorts, Sluipkoorts, Periodische hoofdpijn, of Galachtige hoofdpijn, en Galkoortsen, en inderdaad voor alle soorten van ziekten, die uit eene ongeregeldheid der gal voortvloeijen, veroorzaakt door dompige of miasmatische landen.

Er wordt, voor de behoeften van het amerikaansche volk, naar geen geneesmiddel luider gevraagd, dan naar eene zekere en veilige geneeswijze voor Heete en Koude koorts. Zulk een geneesmiddel zijn wij nu in staat aan te bieden, met eene volkomene zekerheid, dat het de ziekte zal uitroeijen, en met de gewisheid, op bewijzen gegrond, dat er uit deszelfs gebruik, in welke hoeveelheid ook, geen leed kan voortspruiten.

Dat wat tegen deze ongesteldheid beschermt, of dezelve voorkomt, moet van ontzaggelijk veel dienst zijn, in die streken waar zij heerscht. *Voorkomen* is beter dan genezen, want de lijder ontgaat het gevaar, dat hij te loopen heeft, bij deze verderfelijke ziekte. Deze geneeswijze drijft de miasmatische giftestof van heete en koude koorts uit het gestel en komt de ontwikkeling der ziekte voor, zoo het bij de eerste nadering der waarschuwende verschijnselen wordt ingenomen. Het is niet alleen het beste middel, dat ooit voor deze soort van ziekten is uitgevonden, maar ook het goedkoopste. De groote hoeveelheid, die wij voor een dollar leveren, brengt het binnen het bereik van elk een en in galachtige districten, in welke *heete en koude koortsen* heerschen, moest ieder een het in huis hebben en ruimschoots gebruiken, beiden tot genezing en voorbehoeding. Het is te hopen, dat deze prijs het binnen het bereik van allen, zoo armen als rijken, zal brengen. Eene grootere voortreffelijkheid van dit geneesmiddel, in het spoedige en zekere genezen van tusschenpoozende koortsen, boven alle anderen, die ooit ontdekt zijn, is, dat het geen Quinine of delfstof bevat, en bijgevolg geene quininismus of andere schadelijke uitwerkselen, hoegenaamd, op het gestel heeft. Zij, die er van genezen zijn, bleven zoo gezond als of zij nooit de ziekte hadden gehad.

Heete en koude koorts is niet alleen het gevolg van de miasmatische giftstof. Eene groote verscheidenheid van ongeregeldheden spruiten uit derzelver prikkel voort, waaronder Zenuwpijn, Rheumatismus, Jicht, Hoofdpijn, Blindheid, Tandpijn, Oorpijn, Zinking, Aamborstigheid, Klopping, Hijsterie, Buikpijn, Koliek, Verlamming en Ongesteldheid der Maag, alle welke, als zij uit die oorzaak voortvloeijen, een tusschenpoozend karakter aannemen, of periodisch worden. Deze "*geneeswijze*" drijft de giftstof uit het bloed, en geneest ze dus allen te gelijk. Het verstrekt tot een onschatbaar behoedmiddel voor landverhuizers en personen, die in de dompige streken of er tijdelijk vertoeven. Als het van tijd tot tijd of dagelijks, terwijl men aan de besmetting is blootgesteld, wordt ingenomen, zal deze uit het gestel worden afgescheiden, en kan niet in genoegzame hoeveelheid worden opgehoopt, om tot eene ziekte te rijpen. Daarom is het nog kostbaarder voor behoeding dan voor genezing, en weinigen zullen ooit van tusschenpoozende koortsen lijden, als wij zich de behoeding ten nutte maken, die dit middel verschaft.

AYER'S

BUIKZUIVERENDE PILLEN,

voor al de oogmerken van een huismiddel,

zijn zoo zamengesteld, dat eene ziekte binnen het bereik harer werking haar zeldzaam kan weerstaan of ontgaan. Derzelver doordringende eigenschappen onderzoeken, en reinigen, en versterken elk gedeelte van het menschelijk organismus, verbeteren deszelfs ziekelijke werking, en herstellen deszelfs gezonde levenskrachten. Als een gevolg van deze eigenschappen, staat de ongestelde, die onder pijn of ligchaamszwakte gebukt gaat, verbaasd, van zijne gezondheid of kracht hersteld te zien door een middel, dat tegelijk zoo eenvoudig en zoo uitlokkend is.

Niet alleen genezen zij de dagelijksche onpasselijkheden van elk een, maar ook vele vreesselijke en gevaarlijke ziekten. De hier onder genoemde Agent zal ieder een bereidvaardig voor niet mijnen American Almanac verschaffen, die getuigschriften bevat van derzelver genezingen en voorschriften voor derzelver gebruik in de volgende ziekten: "Hardlijvigheid, Harthranden, Hoofdpijn, voortspruitende uit eene ongestelde maag, Walging, Slechte spijsvertering, Pijn in en Ziekelijke werkeloosheid der Ingewanden, Opgeblazenheid, Verlies van eetlust, Geelzucht, en andere dergelijke ongesteldheden, die voortspruiten uit eenen zwakken toestand des ligchaams of belemmering van deszelfs verrigtingen.

Laat u niet door beginselloze bedriegers eene andere pil aanpraten, waar zij meer aan verdienen. — Vraagt om AYERS PILLEN, en neemt niets anders.

CHERRY PECTORAL

For the rapid Cure of

COUGHS, COLDS, HOARSENESS, BRONCHITIS, WHOOPING-COUGH, CROUP, ASTHMA, AND CONSUMPTION.

Zoo ruim is het veld van deszelfs nuttigheid en zoo talrijk zijn de gevallen van deszelfs genezing, dat bijna elke landstreek overvloeit van algemeen bekende personen, die door deszelfs gebruik hersteld zijn van onrustbarende en zelfs hopelooze ziekten der longen.— Als het eens beproefd is, is deszelfs meerdere voortreffelijkheid boven elk ander geneesmiddel van deze soort te duidelijk van de aandacht te ontgaan, en waar deszelfs krachten bekend zijn, staat het publiek niet langer in twijfel, welk tegengift het zal gebruiken voor de droevige en gevaarlijke aandoeningen der longorganen, die aan ons klimaat eigen zijn. Terwijl vele mindere geneesmiddelen, die het publiek zijn opgedrongen, mislukt zijn en verworpen, heeft dit bij elke proefneming vrienden gewonnen, op de lijdenden weldaden uitgestort, die zij nimmer vergeten kunnen, en genezingen bewerkt, veel te talrijk en te merkwaardig, om ooit vergeten te worden.

BOEKBINDER.

Diegenen welke boeken hebben in te binden, kunnen dit gedaan krijgen in de Nieuwsbodedrukkerij, door

12 Maart, 1859. FRED. LOSSIUS.

UITMUNTENDE LANDERIJEN

IN DE COUNTIES [DISTRIKTEN] JUNEAU AND ADAMS.

IN DEN

STAAT WISCONSIN.

De volgende te koop aangebodene landerijen behooren tot de best gelegene en rijkste grond in dit gedeelte des Staats. Zij zijn ruim voorzien van bouw en brandhout, grasvelden, stroomend en bronwater; en bij uitnemendheid geschikt voor landbouw en veeteelt. Zij liggen allen nabij Stations op den La Crosse en Milwaukee Spoorweg, den gewigtigsten handelsweg in den geheelen Staat.

JUNEAU COUNTY.

Township 15, Noordelijk van Rij 4 Oostelijk.

Sectie 1.—N o qr, n hf van z o qr en o hf van n w qr. - - - - - - 320 acres.
Hoog en zwaar witte eiken bosch, rijke vlakten, schoone grasvelden, benevens, - - - 40 acres.
Hooiland ten noorden van het boven beschrevene.
Sec. 4.—Z hf van z w qr en n o qr van z w qr. 120ac.
Best rijk land, volkomen vlak; met wit en ander eikenhout.
Sec 5.—Z hf n o qr en n hf van z o qr. 160acres.
Diverse soorten van eiken en notenboomenhout, van 10 tot 15 acres goed hooiland.
Sec. 16.—N W qr. Goed wit eiken en ander bosch, welig gras. - - - - - - 160 acres.
Sec. 17.— W hf van n o qr. Goed houtgewas, meestal eiken, rijk land, welig gras en stroomend water. - - - - - - 80 acres.
Sec. [illegible] Z half van z w qr. De helft goed witte eiken bosch: de wederhelft [illegible] 53 acres.
Sec. 20.—W hf van z o qr en o hf van z w qr. Uitmuntend vlak, rijk en droog land met burr eik. 160ac

Township 14, Noordelijk van Rij 3 Oostel.

Sec. 3.—N W qr van z w qr. - - 40 acres
Sec. 4.—Z O qr, o hf van z w qr, n w qr van z o qr en lots 3 en 10 van n w qr. - - - acres.
Deze 400 acres liggen bijelkander, circa 7 mijlen zuid-west van Mauston. Het is hoog en vlak land rijk in bronwater, met uitmuntend eiken en notenboomen bosch, en weelderig gras. Onovertroffen voor alle takken van landbouw en veeteelt.

Township 16, Noordelijk van Rij 5 Oostelijk.

Sec. 31.—Z hf van z w qr. - - - 59 acres.
Zuid half goed boomgewas, noord half best hooiland. qualiteit uitmuntend.
Sec. 32.—Z hf van n w qr. Best & rijk land; n hf met goed houtgewas - - - 80 acres.
N O qr van z w qr, z w qr van z w qr, z w qr van z o qr en lot 5 of z o qr van z o qr - 159 acres.
Er loopt een beekje door dit land, dat in de Wisconsin rivier uitwatert. Het is rijke lage prairie met eenig eikenbosch en een twintig tal akkers hooiland Uitmuntend voor veeteelt.
Het ligt 6 a 7 mijlen van Mauston, 4 a 5 mijlen van Germantown.

Township 15, Noordelijk van Rij 5 Oostelijk.

Sec. 5.—N W qr van n w qr.
Sec. 6.—N hf van n o qr. - - 125 acres
40 acres beste prairie, 85 acres wit eiken openingen, uitmuntende qualiteit.
Sec. 6.—N W. qr. Onovertreffelijke wit- burr en zwart eiken openingen. - - - 122½ acres.
Sec. 8.—Z hf van n o qr en n hf van z o qr. Rijke en vruchtbare burr eiken openingen, hier en daar eenig pijnhout. De weg loopt midden door het land. Volmaakt vlak. - - - 160 acres.
Sec. 15.—O hf van z o qr. Best prairieland; weinig houtgewas, ten zuiden begrensd door de Lemonwierrivier. - - - 80 acres.
Sec. 28.—N O qr. Uitmuntende wit eiken openingen, vlak land, welig gras, zwaar en gezond hout. - - - 160 acres.
Sec. 28.—N E qr van z w qr, z hf van n w qr, z w qr van n w qr. In hoedanigheid als het n o qr. 160 ac.
Het land in dit Township ligt in de nabuurschap van Mauston, Germantown en Newport, nabij het spoorweg station Lynden.

Township 14, Noordelijk van Rij 6 Oostelijk

Sec. 29.—N E qr van z o qr. Wit en burr eiken openingen, weelderig gras en plantgewas. 40 acres.
Sec. 31.—Z. W. qr van z o qr. Best wit en burr eiken openingen; een klein stroompje gaat door hetzelve, - - - - - - 40 acres.
Deze landerijen liggen 3 mijlen van Kilbourn City.

Township 14, Noordelijk van Rij 5 Oostelijk.

Sec. 1.—Lots 8, 9, 13 of w hf van n w qr. Hoog en grasland van de beste soort. Hier en daar burr en zwarte eiken. Een beekje loopt door het zuidelijk gedeelte. - - - - 114½ acres
Sec. 1.—Z W qr. Zware en rijke zwarte grond een beekje 5 of 6 voet wijd in het noord oostelijk gedeelte. Vrij goede hoeveelheid witte, burr en zwart eiken, benevens best hooiland. Uitmuntend voor weide, melkerij en bouwland. - - 160 acres.
Sec. 2.—O hf van n o qr. Burr, witte en zwart eiken openingen. De beek loopt door het zuidelijke deel; best hooiland langs de beek; vruchtbaar land Uitmuntend voor weide en melkerij. - 114 acres.
Sec. 3.—Lots 1, 7 en 8 in n o qr. Beste en rijke landhoeve voor veeteelt en melkerij. Goed bouw-, best weide en hooiland. Beek in het zuidelijk gedeelte. - - - - - 113½
Sec. 3.—Lots 3 en 4 in n w qr. Uitmuntend vlak hooiland in het zuidelijk deel, goed bouwland in het noorden. Goed houtgewas. De beek doorsnijdt het. - - - - - 67½ acres.
Sec. 4.—Lots 1 en 2 in n o qr. Twee beken doorsnijden het; goed wei, hooi en bouwland, vlak en van rijke hoedanigheid. - - - 67½ acres
Sec. 5.—Lots 9 en 10 in n o qr. Rijke lage prairie; gedeeltelijk met goed houtgewas; best voor de ploeg of voor weide en hooiland. - - - 80 acres
Sec. 5.—Z hf van z o qr. Meestal eiken opening, gras rijk en digt, goed voor ploeg en weide. 80 acres.
Sec. 5.—Lots 6 en 11. Beste grond, schaars eikenhout, wit, burr en zwart. Het zuidelijke gedeelte heeft weinig hout, het is meestal prairie. Een beekje doorsnijdt het. - - - - 80 acres.
Sec. 9.—O hf van z o qr.
Sec. 10.—W hf van z w qr. Uitmuntend land, gedeeltelijk onder cultuur, weinig houtgewas. Er loopt een stroompje midden door. Vijf mijlen gaans van het station Lynden. - - - 160 acres
Sec. 12.—Z hf van n o qr. Beste grond; burr en zwarte eiken, weelderig gras. - - - 80 acres.
Sec. 13. O hf van z o qr. Best rijk land; beekje in het zuid oostelijk gedeelte, goed houtgewas. 80 ac.
Sec. 14.—N O qr van n w qr. Goed eikenhout. Beste grond. - - - - - - 40 acres.
Sec. 22.—N hf van z o qr. Zwaar hout, burr en zwart eikenbosch, rijk land. - - - 80 acres
Sec. 34.—N W qr van z w qr. Goed bouwland. 40 ac.
De landen in township 14 Rij 5 liggen van 1 tot 4 mijlen van Lynden Station.

ADAMS COUNTY.

Township 14, Noordelijk van Rij 6 Oostelijk.

Sec. 12.—Z hf van n o qr. Burr en zwart eiken opening; best en welig gras. Goed bouw en weiland. - - - - - - 80 acres.
Sec. 17.—Lot 3 en n hf van z o qr; best land; geheel vlak; burr, wit en zwart eiken opening; een beekje stroomt door lot 3. Een gedeelte van lot 3 is uitmuntend hooiland. - - - 120 acres
Sec. 20.—N O qr van n o qr, lot 2 en Sec. 21 n w qr. Uitmuntende landhoeve doorsneden met een beekje; zware en rijke grond; wit eiken opening - - - - - - 255½ acres.
Sec. 24.—Z hf van n w qr, z w qr en Sec. 25, n hf van n w qr. Best prairieland, westelijk gedeelt bosch. - - - - - - 320 acres.
Het land in bovengenoemd township ligt nabij de station te Kilbourn City en nabij Newport.

Township 14, Noordelijk van Rij 7 Oostelijk.

Sec 1.—Z hf van n o qr. Rijk land met een stroompje doorsneden. Hier en daar eikenbosch 80 ac.
Sec. 2.—Z O qr van z w qr. Burr en wit eiken opening, vruchtbare grond. - - - 40 acres.
Sec. 12—Z W qr van n o qr, n w qr van n w qr n o qr van z o qr en w hf van z o qr. Meestal burr eiken, hier en daar zwart eiken opening. Uitmuntend vruchtbaar land. Eene kleine beek in z o qr van z o qr. - - - - - - 274 acres.
Sec. 14—N hf van n o qr. Goed eikenwoud; uitmuntend land. - - - - - 80 acres
Het land in dit township ligt 6 a 8 mijlen van het dorp Oxford.
Totaal - - - - - - - 5000 acres
De ondergeteekende is eigenaar van verscheidene goede landhoeven in Sauk County, alsmede van dorpslotten in Mauston, Kilbourn City, Newport en Lynden en wil tegen lage prijzen en op gemakkelijke voorwaarden verkoopen. Newport ligt 1½ mijl [½ uur gaans] van het spoorweg station te Kilbourn City waar de ondergeteekende dagelijks is zijn kantoor te spreken is. Addresseer voor nadere informatie

G. VAN STEENWIJK
te Newport, Sauk County, Wisconsin.

Agenten voor den Nieuwsbode

Amsterdam, Wis.—A. Stokdijk.
Oostburg, Wis.—A. van de Wall.
Sheboygan Falls.—G. P. Feltzer.
Milwaukee.—J. J. van de Plassche.
Alto, Wis.—J. Landaal.
Chicago, Ills.—F. Paadelaap.
Hope, Ills.—G. van der Syde.
Toernton, Ills.—M. Jansen.
Keokuk, Iowa.—D. Gleijsteen.
Pella, Iowa.— J. L. Bouwman.
Cincinnati, Ohio.—C. M. Braam.
Cleveland, Ohio.—H. Ochsner.
Green Bay, Wis.—J. B. A. Mand.
Holland, Mich.—Isaak Cappon.
Kalamazoo, Mich.—J. Van Landegend.
Grand Haven, Mich.—R. van Beekeve
Grand Rapids, Mich.—[illegible]
Rochester, N. Y.—A. de Veer &c.
Albany, N. Y.—J. Wolf.
New York City.—Mr. W. F. Otten.
Paterson, New Jersey.—L. Kwik.

Zij die wenschen in te teekenen, hebben zich slechts bij bovengenoemde agenten aan te melden, of het geld (in goede bankbiljetten) à TWEE DOLLARS per jaar, in eenen briefje sluiten, met duidelijke opgave van naam en adres, en dezelve te zenden aan

A. POTT,
Sheboygan, Wis.

☞ Agenten worden gevraagd voor de nog openstaande plaatsen, wordende iedereen Agent een behoorlijk rabat toegestaan voor zijne moeite.

☞ DE NIEUWSBODE KOST VOOR IEDER LAND $2,00 PER JAAR; $1,00 VOOR ZES MAANDEN; ENKELE NOMMERS 5 CENTS

☞ [illegible]

☞ Zulke stempels kan men koopen bij [illegible]

N. B.—[illegible]

☞ [illegible] VOOR HET REGISTREREN MOETEN [illegible] 5 CENTS BETALEN.

---

ter is niet heel veel grooter dan ik, en de hoornen van dezen knecht Ruprecht reikten bijna tot aan den zolder. Nu, het is mij hetzelfde!" ging hij voort. "Het mag geweest zijn, wie het wil! Mijne belofte zal ik houden, zoo lang als ik leef, gelijk ik het hem en mij zelven heilig beloofd heb."

Toen hij deze woorden bij zich zelven mompelde, en wel juist op hetzelfde oogenblik, viel er een heldere lichtstraal in de donkere kamer, zoodat Jonathan schrikte en bijna geloofd had, eene bovenaardsche verschijning te zien. Maar toen hij er naauwkeuriger naar zag, bespeurde hij, dat de lichtstraal door eene smalle spleet in de deur der naaste kamer kwam, en nu werd het raadsel der zonderlinge verschijning op de eenvoudigste en natuurlijkste wijze opgelost.

"Vader steekt de kaarsen op den kersboom aan!" juichte Jonathan. "Nu zal de schel weldra klinken, en ik mag in de kerskamer komen!"

Een oogenblik dreef hem de nieuwsgierigheid aan, om naar de deur te sluipen en te beproeven, of hij door de smalle spleet iets zien kon; doch hij beheerschte nog deze voorbarige neiging, en het was ook regt goed, dat hij die beheerschte, want terstond reeds klonk de schel in helder tonen, en wijd, wijd open vloog de deur, en een lichtstroom welde als eene zee van vlammen uit de groote, wijd geopende kerskamer en met eenen kreet van verrukking en verrukking stortede Jonathan voorwaarts, midden in de heldere, schitterende, stralende tooverachtige lichtzee.

Zal ik u alles opnoemen en beschrijven, wat het kerskindje den gelukkigen Jonathan gebragt had? Er was een groote overvloed van fraais en verheugends voorhanden, want ik heb u immers reeds gezegd, dat Jonathans ouders zeer rijke lieden waren, en Jonathan niet alleen de eenige zoon, maar ook een schrandere, goede, brave jongen was, van wien alle andere ouders vreugde zouden gehad hebben, al ware hij ook niet de eenige zoon geweest. Welnu dan, een molen was er! Slechts was dezelve nog veel, veel fraaijer, dan Jonathan zich dien gedacht of gewenscht had; een molen met drie groote waterraderen; een molen, die zoo vrolijk klapperde, dat men het geheel boven in het huis hooren moest, als hij geheel beneden aan den gang werd gebragt; een geheel behoorlijke molen met werkelijke kleine molensteenen, die het koren verbrijzelden, en met werkelijk water, dat, uit eenen grooten vergaderbak loopende, de raderen deed draaijen, en daarna, als de vergaderbak ledig was, met geringe moeite door middel eener pomp er weder kon ingepompt worden; een molen met kippenwerf, met koeijen- en paardenstal, met weide en een klein bosch; met molenwagen en meelzakken en een groot pakhuis met koren er in, dat later gemalen kon worden. Om kort te gaan, het was reeds een lust dezen molen slechts aan te zien! En nu geheel de gelukkige bezitter er van te zijn, — voor zulk een geluk vond Jonathan geene woorden. Daar stond hij, geheel verbaasd, en luisterde naar het vrolijke klip klap, dat zich zoo lustig en zoo onafgebroken deed hooren, tot hij eindelijk in vreugde tranen uitbrak en zich van verrukking niet meer wist in te houden, maar eerst zijne moeder en toen zijnen vader, in de uitbarsting van onstuimige blijdschap, om den hals viel en half verstikte woorden van dank stamelde.

Hij had wel reden om te bedanken, Jonathan! Want behalve den wonderbaren, heerlijken molen stonden en lagen nog vele andere fraaije zaken op de schitterend door den kersboom overstraalde tafel, en alles scheen den knaap toe te roepen: "Zie, ik verkondig u groote blijdschap, dat u he-

den geboren is de Zaligmaker, welke is Christus de Heer!" En Jonathan gevoelde die blijdschap, gevoelde die in het binnenste zijn harten, en uit het hart straalde zij in zijne fonkelende oogen, en in zijne glinsterende wangen, die als van purperrood overgoten waren. Van het eene snelde hij naar het andere, bewonderde alles, prees alles, juichte over alles, verheugde zich over alles; nu over de prachtige handboog van mahoniehout, met rijk zilveren beslag, en dan over de vesting met wal en gracht, met kanonnen en soldaten, die in rij en gelid stonden; nu over de groote, prachtige bouwkist met honderd bouwsteenen, balken, zuilen en bogen, en dan over fraaije, bonte prentenboeken met vertellingen en fabelen, die hem een duizendvoudig tijdverdrijf beloofden! En zoo was hij verdiept, dat hij al het overige daardoor vergat, en wel zelfs ook de belofte, die hij nog zoo kort van te voren, in de donkere kamer, aan zich zelven en den knecht Ruprecht gedaan had.

Doch neen, hier doen wij Jonathan onregt aan: want plotseling werd hij ernstig, eene peinzende uitdrukking vloog over zijne zoo even nog van geluk en vreugde schitterende gelaatstrekken, en met onderzoekende blikken monsterde hij de vele rijke geschenken, die hem het kerskindje gebragt had.

"Wat is het, Jonathan?" vraagde de moeder. "Verheugt gij u niet meer, of mist gij iets, wat uw hart gewenscht had?"

"O, lieve moeder, hoe zou ik zoo onbescheiden, zoo ontevreden en ondankbaar kunnen zijn, van bij zulk eenen rijken overvloed nog meer te wenschen en begeeren?" antwoordde Jonathan. "Neen, dat is het niet, wat mij op het hart gevallen is."

"En wat is het dan, mijn zoon?" vraagde de vader.

Toen verhaalde Jonathan, wat hij in de donkere kamer gedacht, en wat hij den knecht Ruprecht beloofd had, en dat hij nu toch reeds op den eersten avond niet aan zijne gelofte onindachtig blijven, maar zeker den een' of ander' verblijden wilde, en dat dit niemand anders mogt zijn, dan Pieter Heemskerk, de zoon des koetsiers.

"En waarom juist hij?" vraagde de vader weder, terwijl de moeder zich over de goede voornemens haars zoons verheugde en met liefdevolle hand zijne lokken streelde. "Waarom juist hij?"

"Omdat hij mij lief heeft en ook blijde maakt, waar hij kan," antwoordde Jonathan; "en als gij het veroorlooft, vader, en gij, goede moeder, dan zou ik hem ook gaauw een Kerstafeltje gereed maken, en iets van het vele daarop leggen, waarmede gij, lieve ouders, mij in overvloed beschonken hebt."

"Doe dat, mijn zoon!" antwoordde de vader met heimelijk welbehagen, en de moeder tastte zelve toe en hielp hem het tafeltje in orde brengen, en Jonathan plaatste er de vesting op en legde daar de handboog naast, juist wat hem behalve den molen het meest bevallen, waarover hij zich het meeste verheugd had. De moeder maakte er hem opmerkzaam op, en meende, dat hij er wel wat anders bij leggen kon, en Pieter er toch blijde mede zou zijn; maar Jonathan antwoordde haar glimlagchend: "En welke vreugde zou ik dan hebben, als het schenken mij niet eenige overwinning kostte? Pieter moet zien, dat ik hem gaarne geef, ook als ik hem een klein offer brengen moet."

Toen zeide de moeder niets meer, maar drukte slechts eenen kus op het reine voorhoofd haars knaaps, en toen snelde Jonathan weg en riep Pieter; maar eer hij hem in de kerskamer voerde, moest zich Pieter eerst de oogen met eenen doek laten verbinden, en nu leidde hij hem regt voor zij-